

NÁMA HATTA

podzim 2022 • časopis hnutí Haré Krišna

Nejlepší Padajátrá

Jóga jako meditace o Krišnovi

Pokyny Kadamby Kánany Svámího

RÁDHÁŠTAMÍ NA MAĎARSKÉ FARMĚ

Obsah

SERIÁL

4 Transcendentální deník 3
- Hari Šauri dás

PŘEDNÁŠKA

7 Jóga jako meditace
o Krišnovi?
- Šrila Prabhupáda

ISKCON News

DUCHOVNÍ PRAXE

12 Silná sádhana znamená
správný přístup
- Vaišéšika dás

PSYCHOLOGIE

14 Sebedůvěra
- Dévakí déví dásí

ESEJ

16 Kosmologie Bhagavad gity
- Džaj Gurudév dás

ROZHOVOR

19 Česká Padajátrá je nejlepší
na světě
- Nrisinha Čaitanja dás &
Varada Krišna dás

FESTIVAL

24 Rádháštami: Nový Vradža
Dhám
- Niraňdžana Svámí

27 VHLÉD

Sexualita v každodenním
životě
- Bhakti Tírtha Svámí

28 PŘEDNÁŠKA

Převzmete
zodpovědnost za hnutí
Haré Krišna
- Kadamba Kánana Svámí

33 VZTAHY

Bez žen by většina mužů
byla v bryndě
- Mahátmá dás

34 VZDĚLÁVÁNÍ

Hrát (si) pro Krišnu 29
- Arúddhá déví dásí

38 ASTROLOGIE

Mohla by se královna
Alžběta stát oddanou?
- Abhaja Múdra déví dásí

39 POEZIE

Královská cesta
- Álalanátha dás

40 ZDRAVÍ

Ájurvéda pro 21. století 2
- Íšání déví dásí

42 PRASÁDAM

Jídlo pro všechny
- Lóka Sáranga dás &
Dajápara dás

44 RECEPT

Cuketové pickles
- bhakta Kamil Marek

Zakladatel-áčárja Šrí Šrímada A. Č.
Bhaktivédánta Svámí Prabhupáda
Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny

Vydavatel

CENTRUM PRO VÉDSKÁ STUDIA

Lužce 48, Karlštejn 267 18

www.harekrsna.cz

www.harekrsna-luzce.cz

www.govindashop.cz

www.govinda.cz

REDAKTORKA: Džalángí déví dásí

736 245 446, jalangi@email.cz

SAZBA: Madhu Pandit dás

KOREKTURY: Hémalatá Thákurání déví dásí

PŘEDPLATNE: Íšání déví dásí

774 919 977, namahatta@seznam.cz

SPOLUPRACOVALI:

BHAKTIN DORIS DRIENOVÁ, DŽAJ KÉŠAVA DÁS,

GURUNIŠTHA DÁS, BHAKTA JAN MAREŠ, KASTURI

MAŇŽARI DÉVÍ DÁSÍ, KUŇDŽAVIHÁRI DÉVÍ DÁSÍ,

KUMARI KUNTÍ DÉVÍ DÁSÍ, MADAN GÓPÁL DÁS,

MADHAVALÍ DÉVÍ DÁSÍ, NARÁKRITI DÁS, NITAI

NAVADVÍPAČANDRA DÁS, PRAHLÁD NRISINHA DÁS,

PRÉMA VILÁS DÁS, RÁSABIHÁRI DÉVÍ DÁSÍ, SUDŽANÍ

DÉVÍ DÁSÍ, VIŠNUŽANA DÁS

V časopise jsou použity obrazové

podklady z BBT

Čtvrtletník Náma Hatta, 26. ročník, č. 4

Vydáno na podzim 2022

Registrační číslo MK ČR E 16036

Príspevky na vydávání časopisu
můžete zasílat na adresu vydavatele
nebo na účet časopisu:
2401331184 / 2010

Kde nás najdete

Centrum pro védská studia,
Lužce 48, Karlštejn, 267 18
tel. 311 516 558, 736 107 009
www.harekrsna-luzce.cz

Farma Krišnúv dvůr,
Městečko u Benešova č. 1,
Postupice, 257 01
tel. 603 700 512
www.krisnuvdvur.cz

**Haré Krišna centrum
Harinám Mandir,**
Zenklova 107, Praha 8, 180 00
tel. 603 205 991
facebook.com/harinama.mandir

**Kazatelské centrum
Prabhupád bhavan,**
Kapucínské nám. 310,
Brno-střed, 602 00
tel. 739 634 848
www.bhavan.cz

Náma Hatta centrum Čakra,
Lutořín 7, Kostelec na Hané,
798 41
tel. 731 154 233

Kazatelské centrum Hari-dhám,
tel. 603 958 447
www.haridham.cz

Farma Nava Gókula,
Skavsko 518, Morkovice-Slížany
tel. 605 732 154
www.gokula.cz

VEGETARIÁNSKÉ RESTAURACE

Góvinda, Soukenická 27, Praha 1
tel. 605 700 872
www.govindarestaurace.cz

Góvinda, Na hrázi 5, Praha 8
tel. 284 823 805
www.govinda-vegclub.cz

Balaráma, Orlická 9, Praha 3
tel. 222 947 365
www.balarama.cz

Góvinda, Husova 464, Benešov
tel. 731 761 831
www.govindabene.cz

Haré Krišna,

při návštěvě svatých míst, jako je Vrindávan a Májápur, se člověk neubrání obdivu nad geniální jasnozřivostí Šríly Prabhupády. V dobách, kdy sem s sebou začínal přivážet své první západní žáky, takzvané bílé slony, obě místa byla rozhodně v úplně jiném stavu než dnes. Oblast Raman Réti neboli „tekutých písků“, kde začal budovat překrásný chrám Krišny a Balaráma, se nacházela poněkud stranou centra Vrindávanu, zatímco dnes je to jedna z hlavních destinací návštěvníků tohoto dhámu uprostřed rozvíjejícího se města. Totéž platí o Májápuru a zejména o budovaném chrámu védského planetária, jedné z největších sakrálních staveb na planetě.

Nebýt vize čistého vaišnavy, který před sebou viděl chrámy plné oddaných zpívajících v kirtanu, asi jen těžko by se tato dvě místa za posledních padesát let tak radikálně proměnila. A jejich rozvoj zdaleka nekončí, naopak. Již teď byly, během Kárttiku, stávající chrámové místnosti ráno při mangala áratí a zejména pak večer při obětování lampiček Panu Dámódarovi zaplněné do posledního místečka a z celého světa se sem sjíždějí další a další oddaní, kteří tu chtějí strávit nějaký čas nebo se tu dokonce usadit natrvalo.

Právě ta dokonalá výměna, kterou nám přichystal Šríla Prabhupáda, mě nepřestává fascinovat. Oddaní ze Západu jezdí do těchto svatých míst, aby tu načerpali duchovní energii a inspirovali se do další služby. Zároveň s sebou

přivázejí i hmotné prostředky, kterými pomáhají udržovat a rozvíjet tato místa – nejen chrám a uctívání Božstev, ale také ubytovací kapacity či rozdávání prasádam v masovém měřítku – nejen oddaným, ale i tisícům místních obyvatel, často zcela zdarma.

A oddaní, kteří jsou zde v těchto projektech zapojeni, tak zase mohou pokračovat ve své službě a udržovat tato svatá místa, aby sem mohli přijíždět poutníci ze všech koutů světa.

Tímto způsobem jeden druhému pomáhají ve společné snaze potěšit své duchovní mistry a Šrílu Prabhupádu v dalším šíření vědomí Krišny. Jeden druhému připomínají, že se navzájem potřebujeme a že se jeden bez druhého neobejdeme.

A to ve skutečnosti platí nejen během návštěvy svatých dhámů, ale i v našich každodenních životech, právě tady a teď.

Vaše služebnice
Džalángi déví dásí

Zveme vás!

na **středeční program**
v Góvindě,
Soukenická 27, Praha 1
od 18 hodin

na **nedělní hostinu**
v chrámu Lužce,
Lužce 48, Karlštejn
od 14 hodin

a do dalších chrámů, středisek a restaurací
hnutí Haré Krišna po celé České republice

Nové Dillí

27. listopadu 1975

Zatímco Prabhupáda odešel na ranní procházku, uklidil jsem jeho byt. Jednalo se o malý byt se čtyřmi pokoji - velmi jednoduchými, ale dostačujícími. Vchod ze schodiště vedl do hlavní místnosti měřící asi sedmkrát tři metry. Otřel jsem prach z nepočteného nábytku, včetně Prabhupádova místa k sezení a malého nízkého stolu, u kterého trávil většinu času buď přijímáním hostů, anebo překládáním během noci. Prošel jsem dozadu a upravil jsem pokoj pro služebníky, kde bydlí Harikéša a Hansadúta.

Prabhupádova ložnice, asi o stejné velikosti jako ta jejich, k ní podélně přiléhala. Netrvalo mi dlouho vyměnit povlečení na malém samostatném lůžku a vydrhnout malou, stísněnou koupelnu. Vrátil jsem se zpět skrz pokoj pro služebníky a prošel jsem úzkou chodbou do velmi malé kuchyně. Vyčistil jsem nenaleštěné kamenné lavice a stěny obložené bílými keramickými dlaždicemi a zametl jsem úzkou zadní verandu, kde Harikéša zřejmě vaří převážně na uhelných přenosných kamnech. Nakonec jsem vytřel podlahy, všechny se standardní žlutou kamennou mozaikou s kousky mramoru, většinou nezakryté, s výjimkou tenkého, bavlněného koberce zvaného dhuri v obývacím pokoji. Byl jsem hotov s dostatečným předstihem, než se Šríla Prabhupáda vrátil ze své každodenní procházky.

* * *

V 11:00 jsem se dostavil do bytu, abych zahájil svůj první den služby jako masér. Vešel jsem dovnitř, zatímco Šríla Prabhupáda žehnal Upéndrovi, aby se mu při jeho novém úkolu kázat na Fidži dařilo. Po obdržení Prabhupádovy girlandy Upéndra odjel na letiště. Prabhupáda na mě pohlédl a zběžně potřásl hlavou na znamení, že je čas na masáž.

Prabhupáda vyšel na střechu a převlékl se do gamši. Já jsem měl již svou na sobě. Když seděl na slaměné rohoži, začaly mi kroužit v mysli všechny Upéndrovy pokyny. Byl jsem v tom sám. Žádná zkouška, žádná praxe, žádný komentář Šríly Prabhupády - nic. Skočil jsem do toho rovnýma nohama! Musel jsem se tvrdě soustředit, abych překonal svou nervozitu a abych si pamatoval, co mám dělat. Nikdy předtím jsem nikoho nemasíroval, natož abych se i jen dotkl Jeho Božské Milosti. Tak jsem se v duchu modlil ke Kříšnovi, aby mi laskavě dal dostatečnou inteligenci udělat to dobře pro potěšení Šríly Prabhupády.

Dle řádného služebnického postoje jsem předtím, než jsem se Šríly Prabhupády dotkl, složil nejprve své hluboké poklony. Prabhupáda seděl se skříženými nohama, zatímco já jsem klečel vzpřímeně před ním a bojoval jsem s nervozitou. Vzal jsem láhev s olejem ze santálového dřeva, nakapal jsem si ho trochu do dlaně a začal masírovat Prabhupádovu hlavu. Santálové dřevo má chladivé vlastnosti, a je proto dobré pro mozek.

Po pouhé minutě mě začaly náhle silně bolet palce a klouby prstů. Každý kloub bolel natolik, že jsem si myslel, že dostanu křeče do rukou. Byl to pocit, s nímž jsem nepočítal. Moji mysl zaplavily signály protestu, které jsem se snažil překonat. Modlil jsem se ke Kříšnovi pro odhodlání neselhat při svém prvním pokusu. Soustředěním se na snahu potěšit Šrílu Prabhupádu jsem byl schopen udržet pohyb rukou bez přerušování. Naštěstí bolest brzy zmizela, ruce se uvolnily a já mačkal a hnětl Prabhupádovu hladce oholenou hlavu bez potíží.

Neznal jsem žádné zvláštní techniky, a tak jsem se prostě snažil myslet na to, jaké by to bylo dostávat takovouto masáž, jak by byl cítit každý záběr palcem nebo prstem, a pak jsem podle toho jednal.

Dával jsem si velký pozor, abych do něj nevrátil, abych ho neškrábl nebo do něj nedloubl prsty, ale abych mu zároveň dal řádnou a nepřerušovanou masáž a důkladně vmasíroval olej do kůže. Nešlo jen o vetřít do kůže trochu oleje. Jak jsem si uvědomil, trik byl v tom různě přitlačit, pohybovat prsty a palci do-

zadu a dopředu, a udržovat přitom jeho hlavu stabilní a vyrovnanou. Byl jsem nesmírně opatrný při masírování spánků, čela a okolí očí, protože olej by mohl snadno způsobit, že mi uklouznou palce.

Po patnácti minutách jsem se přesunul k zádům Šríly Prabhupády a vyměnil jsem olej za hořčičný, který se používá na zbývající části těla. Hořčičný olej vyživuje a tonizuje pokožku a dodává tělu teplo. Strávil jsem dalších patnáct minut hnetením, mačkáním a vlněním ohebných svalů na krku, ramenou a zádech. Kruhovými i podélnými pohyby palců jsem pevně promasíroval jeho spodní část zad a páteře.

Dál jsem se přesunul na jeho pravý bok, usedl jsem se zkříženými nohama a masíroval jsem mu hrudník a žaludek. Tyto pohyby byly všechny kruhové, plochou dlaní, po celou dobu směřující k srdci.

Soustředil jsem se intenzivně na práci mých rukou, a tak jsem si nevšiml, že sedím velmi blízko Šríly Prabhupády a dýchám mu přímo ze strany do obličeje. Byl jsem v rozpacích, když se ode mě náhle Prabhupáda odklonil, napůl otočil hlavu a úkosem se na mě podíval. Varoval mě a já jsem si v duchu poznamenal, abych si do budoucna pamatoval dívat se stranou.

Po deseti minutách jsem se přesunul na pravou paži. S jeho napřaženou paží a rukou položenou dlaní dolů na mém pravém koleni jsem masíroval jeho biceps, předlokti, zápěstí a klouby ruky. Všiml jsem si, že jeho ruce jsou velmi ušlechtilé a dlaně obzvláště jemné a hebké. Měl jsem nesmírné obavy, když došlo na praskání kloubů tahem za každý prst, neboť jsem musel tahat dost silně. Myslí se mi proháněly hrozné myšlenky na vykloubení prstu, ale Prabhupádovi to zřejmě vůbec nevadilo. Po dvaceti minutách na pravém boku jsem se přesunul na jeho levou paži a postup jsem zopakoval.

Pak jsem se přesunul před něho. Natáhl nohy a já jsem strávil asi patnáct minut s každou z nich, napřed levou a pak pravou. Prabhupáda mě varoval, abych se nedotýkal jeho kolene, kde měl stále krevní podlitinu z nedávné autohavárie na Mauríciu. Léčil si ji obkladem z horkého ghí a nimových listů.

Pečlivě jsem mu masíroval stehna, lýtka a kotníky a skončil u jeho chodidel, kde jsem vyvinul zvláštní úsilí, abych je namasíroval co nejlépe. Přejížděl jsem palci nahoru a dolů po jeho vysokých nártch a promačkával jsem mu kotníky každé nohy. Skončil jsem zatažením za každý jednotlivý prst u nohou a mírným zmáčknutím jejich měkkých, masitých bříšek. To způsobilo, že můj palec a ukazováček do sebe narazily, když přešly přes konce jeho prstů. Teď jsem měl jistě

praktické pochopení významu „lotosové nohy“, neboť Prabhupádovy nohy byly překvapivě měkké a jemné, stejně jako okvětní lístky.

Po hodině a půl jsem zdráhavě ukončil svou službu dalšími poklonami. Šríla Prabhupáda vstal, vzal trochu hořčičného oleje do dlaně a aplikoval jej na různé vstupní otvory těla – uši, nosní dírky, genitálie a konečník. Pak sešel dolů vykoupat se a naobědvat.

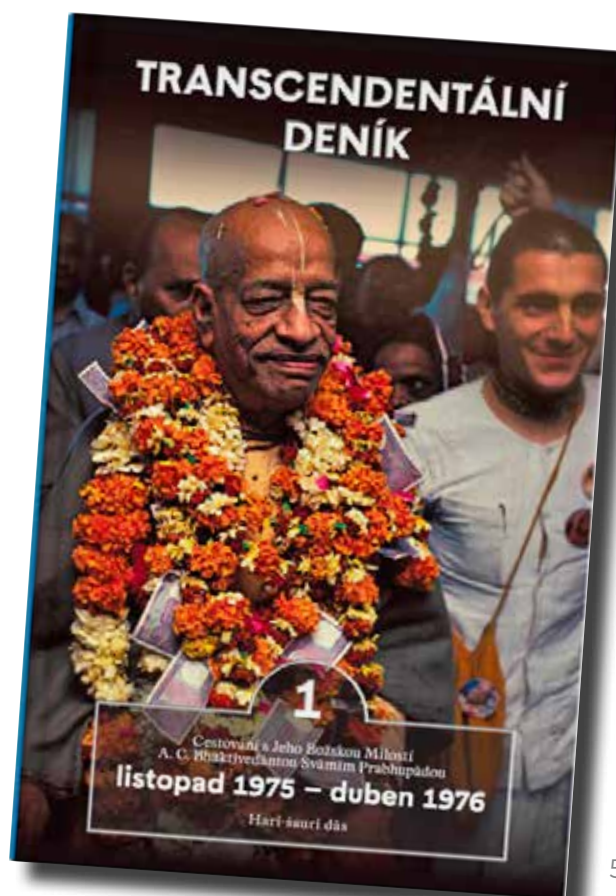
Během masáže neřekl ani slovo, jen tiše seděl se zavřenými očima, tělem uvolněným, lesknoucím se jako zlato v mírném zimním slunci. Později se mi ulevilo a cítil jsem se povzneseně, když jsem se dozvěděl, že Prabhupáda poznamenal, jak dobrou masáž jsem mu poskytl.

* * *

V polovině odpoledne jsem si vzal autorikšu ke květinovému stánku na Chandni Chowku ve Starém Dillí a koupil jsem tu největší girlandu, kterou jsem sehnal, stejně jako předešlého dne. Dostat se tam a zpátky mi ve zdraví škodlivém, hlučném, špinavém provozu Dillí zabralo přes hodinu, ale stálo to za to. Čekal jsem, až ji předám Prabhupádovi na začátku jeho daršanu v půl páté odpoledne.

Potěšila ho, a to mi poskytlo záminku zůstat na daršanu a strávit s ním víc času. V této době se již rozšířila zpráva o jeho příjezdu, takže ho přišla navštívit celá řada příznivců a životních členů.

Prabhupáda se také setkal s několika potenciálními překladateli z angličtiny do hindštiny. Touží vidět své

knihy vydané v indických jazycích, ale v ISKCONu dosud nemáme vyškolené překladatele z řad našich oddaných. Gópál Krišna tedy zveřejnil inzerát, že hledáme kvalifikované překladatele do hindštiny.

Šríla Prabhupáda si se všemi uchazeči osobně pohovořil, pečlivě kontroloval jejich filozofické porozumění, stejně jako akademické schopnosti. Chtěl mít jistotu, že překladatel je schopen přenášet přesně stejný význam, jaký má původní text, a že do překladů jeho knih nepronikne žádný nádech impersonalismu. Indie je bohužel plná falešných výkladů šáster, znečištěných především májávádskou představou, že Bůh je neosobní. Najít tedy někoho, kdo je prost tohoto nečistého vlivu, není snadný úkol.

Daršan skončil kolem sedmé hodiny. Poté, co hosté odešli, se Šríla Prabhupáda setkal se svým tajemníkem a místními manažery ISKCONu. Probíral jejich kazatelské činnosti a dával jim rady a návrhy.

Harikéša mě požádal, abych také odešel spolu s hosty. Chtěl tak zdůraznit, že i když pro příští den či dva masíruji Šrílu Prabhupádu, neměl bych se považovat za člena Prabhupádova osobního doprovodu. Připadalo mi to trochu zbytečné, protože jsem se musel vrátit v devět na večerní masáž, ale nebyl jsem zklamán. V těchto posledních dvou dnech jsem již zažil mnohem osobnější společnost se Šrílou Prabhupádou než kdykoliv v posledních téměř čtyřech letech, kdy jsem byl

oddaným. Takže si nestěžuji. Jen toužím po jakýchkoliv kapkách nektaru, které mohu získat.

Když jsem se vrátil, daroval jsem Šrílovi Prabhupádovi silné, odolné podkolenky z Austrálie. Ráno začíná být chladno a já jsem měl dva nové páry, které jsem zatím neměl na sobě. Prabhupáda na ně tázavě pohlédl zpoza stolu. „Jsou vlněné?“ zeptal se.

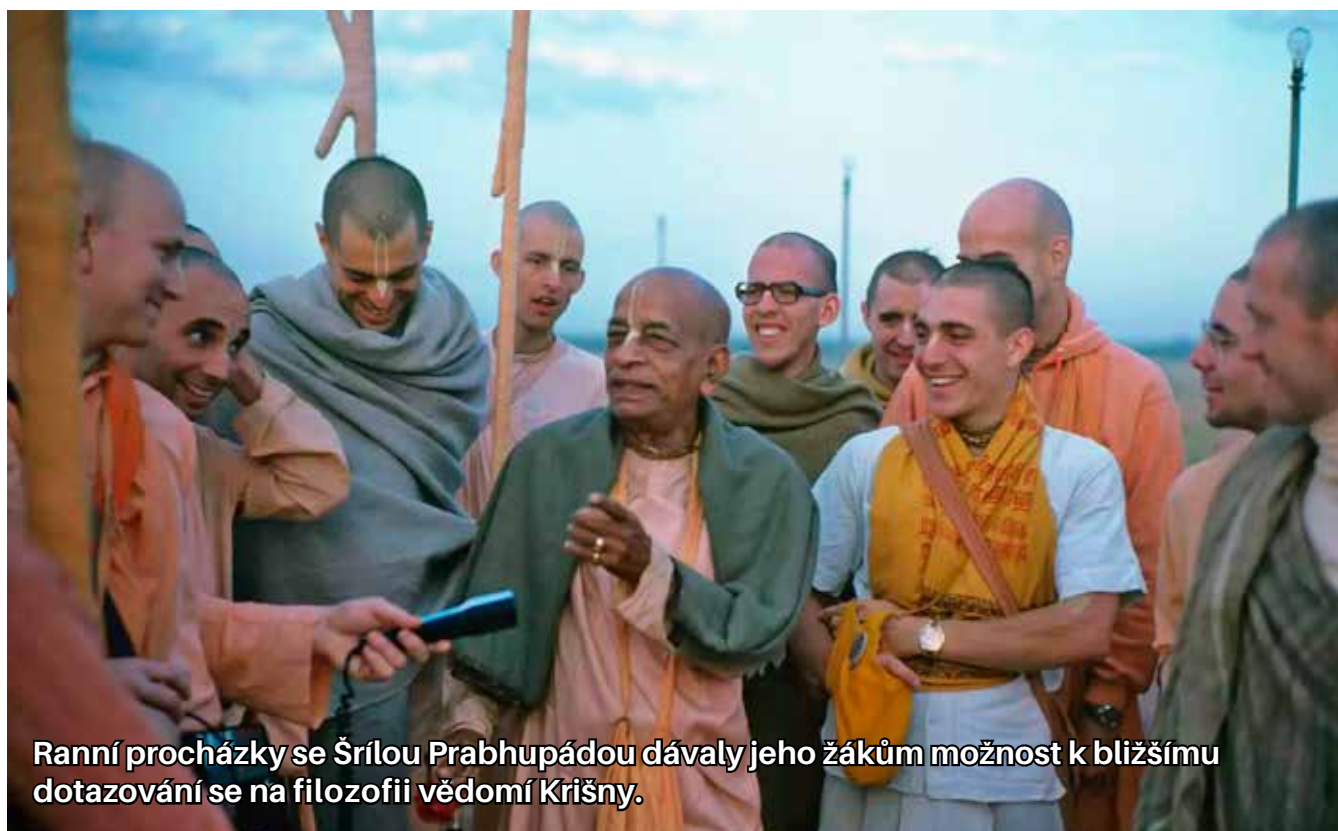
Podíval jsem se na štítky. „Ne, Šrílo Prabhupádo.“ „Ach tak.“ Jeho reakce značila mírné zklamání, a aniž řekl cokoliv dalšího, pokračoval ve své práci. Harikéša prabhu si myslel, že Prabhupáda podkolenky nechce, a tak mi řekl, abych si je nechal.

* * *

Večerní masáž, která se zdála být snazší než ta ranní, byla ve skutečnosti obtížnější. Dům byl tichý, světla nesvítila, Šríla Prabhupáda lehce podřimoval a mně dělala při masáži společnost jen má neklidná, potulující se mysl. Nebýt bolesti v nohou ze stání na jednom místě, mohl jsem snadno podlehnout únavě. Přesto se mi podařilo pokračovat, vytrvale a jemně Prabhupádu promačkávat přes jeho tenké dhóti, nahoru a dolů, nahoru a dolů. Po dvaceti minutách se ozvalo jeho slabé „Hm“, signál, že můj první den v roli jeho maséra skončil.

Vrátil jsem se do chrámu k odpočinku, spokojen se svými prvními pokusy osobně sloužit Jeho Božské Milosti a zcela oživen důvěrným kontaktem s ním.

*Tuto skvělou knihu si můžete objednat na
www.prabhupad.cz*

Ranní procházky se Šrílou Prabhupádou dávaly jeho žákům možnost k bližšímu dotazování se na filozofii vědomí Krišny.

JÓGA JAKO MEDITACE o Krišnovi

V Indii je mnoho posvátných míst, na která chodí jóginí o samotě meditovat, přesně tak, jak popisuje Bhagavad gítá. Podle tradice se jóga nedá provádět na veřejnosti. Avšak při kirtanu, při mantra-józe neboli opakování mantry Haré Krišna, Haré Krišna, Krišna Krišna, Haré Haré / Haré Ráma, Haré Ráma, Ráma Ráma, Haré Haré, je nejlepší, když se sejde co nejvíce lidí.

Když před pěti sty lety zavedl v Indii Čaitanja Maháprabhu kirtany, vytvořil vždy několik kirtanových skupin. Každá měla šestnáct členů, kteří předzpívali, a k nim se pak přidalo několik tisíc lidí. Toto veřejné opěvování jména Boha je snadné a docela dobře proveditelné i v dnešní době, ale meditativní jóga je velice obtížná. V Bhagavad gítě je jasně řečeno, že jogin musí odejít na osamělé posvátné místo. Jinými slovy - musí odejít z domova. V této přelidněné době není vždy možné najít osamělé místo, ale bhakti jóga nic takového nevyžaduje.

Bhakti jóga

Bhakti jóga se skládá z devíti různých činností - naslouchání, opěvování, vzpomínání, sloužení, uctívání Božstev v chrámu, modlení se, vykonávání pokynů, sloužení

Krišnovi jako přáteli a obětování se pro Něj. Šravanam kirtanam, naslouchání a opěvování, jsou ze všech nejdůležitější. Při veřejném kirtanu může jeden předzpívat Haré Krišna, Haré Krišna, Krišna Krišna, Haré Haré / Haré Ráma, Haré Ráma, Ráma Ráma, Haré Haré,

ostatní mohou poslouchat a při opakování zpívají všichni společně. Tak probíhá střídavé naslouchání a opěvování. Je to snadné doma s přáteli nebo i s velkým počtem lidí na veřejnosti. Člověk se může ve městě nebo mezi lidmi pokoušet o meditativní jógu, ale měl by vědět,

Krišna říká, že ten, kdo se věnuje meditativní józe, „neustále myslí na Mě“

Při meditaci se také člověk musí zbavit strachu. Když člověk započne skutečný duchovní život, nesmí se bát. Musí být brahmačárí, žít v naprostém celibátu. Také ho nesmějí rušit ostatní lidé kolem. Když člověka nic neruší a dodržuje všechna pravidla, může ovládat svou mysl. Splňuje-li všechny požadavky pro meditaci, musí svou mysl zcela zaměřit na Krišnu nebo Višnu. Nikde není psáno, že by se měl soustředit na vzduchoprázdno. Krišna říká, že ten, kdo se věnuje meditativní józe, „neustále myslí na Mě“.

že se jedná o jeho vlastní spekulaci a nikoliv o metodu doporučenou v Bhagavad gítě.

Cílem jógy je očistit se. Co to znamená? Očistit se znamená realizovat svou vlastní totožnost. Očistit se znamená realizovat: „Jsem duše – nejsem hmota.“ Kvůli styku s hmotou se s ní ztotožňujeme a myslíme si: „Jsem toto tělo.“ Chceme-li však provádět skutečnou jógu, musíme realizovat své přirozené postavení jako bytost odlišující se od hmoty. Jógini odcházejí na osamělé místo a věnují se meditativní józe, aby toto realizovali. Pokud ji člověk nevykonává přesně tak, jak je předepsáno, nemůže dosáhnout správného výsledku. Čaitanja Maháprabhu říká:

*harér náma harér náma
harér námaiva kévalam
kalau nástj éva nástj éva
nástj éva gatir anjathá*

„V tomto věku hádek a nedorozumění (v Kali juze) neexistuje žádný jiný způsob duchovní realizace než zpívání Svatých jmen. Není jiné cesty, není jiné cesty, není jiné cesty.“

Cíl meditace

Na Západě si lidé myslí, že jóga znamená meditovat o něčem prázdném. Védská písma však nedoporučují meditovat o prázdnotě – podle Véd je cílem meditace Višnu a je to také potvrzeno v Bhagavad gítě. V různých jógových kroužcích můžeme vidět lidi sedět zpřímá se zkříženými nohama a zavřenými očima, ale padesát procent z nich spí. Když zavřeme oči a nemáme o čem meditovat, usneme.

Šrí Krišna v Bhagavad gítě však nic takového nedoporučuje. Člověk by měl zpřímá sedět s přivřenými očima a pohled mít upřený na špičku nosu. Nebudeme-li následovat tyto pokyny, výsledkem bude jen spánek a nic jiného. Někdy samozřejmě meditace pokračuje, i když člověk usne, ale to není doporučený způsob jógy. Je nutné zůstat bdělý, a proto nám Krišna radí, abychom upřeli pohled na špičku nosu. Kromě toho je nutné nenechat se rozrušit. Když mysl pracuje nebo když je v okolí příliš rušno, nebudeme schopni se soustředit.

Krása vědomí Krišny

Jógín se musí podrobit mnohým nepříjemnostem, aby očistil mysl, tělo a duši (átmá), ale stejného výsledku je v tomto věku možné neefektivněji dosáhnout zpíváním Haré Krišna, Haré Krišna, Krišna Krišna, Haré Haré / Haré Ráma, Haré Ráma, Ráma Ráma, Haré Haré. Jak je to možné? Protože se tato transcendentální zvuková vibrace neliší od Krišny. Zpíváme-li Krišnovu jméno s oddaností, je Krišna neustále s námi.

Je-li Krišna neustále s námi, jak bychom mohli zůstat nečistí? Z toho plyne, že člověk, který se zcela oddal Krišnovi, zpívá Krišnovu Svatá jména a slouží Mu, obdrží výsledky nejvyššího druhu jógy. Výhodou je, že se může vyhnout všem útrapám, které provázejí meditativní systém jógy. To je krása vědomí Krišny.

Jógín musí ovládat všechny své smysly, a když je má ve své moci, musí své myšlenky neustále soustřeďovat na Višnu. Když si takto

podrobí svůj hmotný život, dosáhne klidu.

*džitátmanah praśántasja
paramátmá samáhitah*

„Člověk, který ovládl svou mysl, realizoval již Nadduši a takto došel klidu.“ (Bg. 6.7). Tento hmotný svět se přirovnává k lesnímu požáru. V lese se vznítí požár sám od sebe, a podobně i v tomto světě dochází k různým požárům, přestože se snažíme žít mírumilovně. Nikde v hmotném světě není možné žít v klidu a míru. Pouze ten, kdo se dostal na transcendentální úroveň, buď pomocí meditativního systému jógy, empirickou filozofickou metodou, nebo pomocí bhakti jógy, může dosáhnout míru.

Zpívání Svatých jmen

Všechny druhy jógy směřují k transcendentálnímu životu, ale v tomto věku je zvláště účinné

zpívání Svatých jmen. Kírtan může trvat celé hodiny, a přesto nás neunaví, ale sedět v dokonalém lotosovém sedu déle než několik minut je velice těžké. Podaří-li se člověku uhasit oheň hmotného života, pak bez ohledu na to, jakou metodou se řídil, neokusí pouhé neosobní prázdno, ale jak říká Krišna Ardžunovi, dosáhne nejvyššího sídla.

juñdžann évam sadátmánam

jógí nijata-mánasah

śántim nirvána-paramám

mat-sansthám adhigaččhati

„Takovýmto stálým ovládním těla, myslí a činů se jogín vyproští z hmotné existence a dosáhne Mého sídla, Božího království.“ (Bg. 6.15). Krišnovο sídlo není prázdne. Je jako velký podnik, ve kterém jsou další různá odvětví. Úspěšný jogín ve skutečnosti dosáhne Božího království, kde je duchovní rozmanitost. Jóga je jen způsob, jak se

povýšit do tohoto sídla. Ve skutečnosti tam všichni patříme, ale kvůli své zapomnětlivosti jsme se dostali do hmotného světa. Stejně jako člověka, který se zbláznil, zavřou do blázince, tak i my, když jsme zapomněli na svou duchovní identitu, jsme se zbláznili a poklesli do hmotného světa.

Hmotný svět je tedy takovým blázcincem a snadno zjistíme, že mnoho věcí se zde neděje v souladu se zdravým rozumem. Naším cílem je dostat se z něho pryč a vrátit se do Božího království. V Bhagavad gítě Krišna toto místo popisuje a také nás poučuje o našem postavení a o svém postavení – o tom, kdo jsme my a kdo je Bůh. Všechny potřebné informace najdeme v Bhagavad gítě a rozumný člověk těchto informací využije.

Dokonalost jógy, kapitola 3 🌸

govindashop.cz
Soukenická 27, 110 00 Praha 1

Nárájaní dévī dāsī

Nárájaní dévī dāsī zasvětila svou první díkšá žákyni

Na Džanmáštami, 19. srpna, se Nárájaní dévī dāsī stala první vaišnaví (oddanou) v ISKCONu, sloužící jako díkšá guru neboli zasvěcující duchovní mistr. Toho dne formálně přijala svou první žákyni, nyní jménem Nílámbarí dāsī.

Nílámbarí dāsī složila sliby a přijala jméno ve čtvrtek 18. srpna během malé ceremonie v New Raman Réti, chrámu ISKCONu v Alachue na Floridě, jedné z největších komunit ISKCONu v Severní Americe. Obřad byl dokončen následujícího dne, na Džanmáštami, příchod Pána Krišny, když Nílámbarí usedla k obřadní ohnivé jagji v rámci oslav Džanmáštami. Jagju vykonali chrámoví bráhmani (kněží) Čaturámá dás a Raghunátha dás v Alachue.

Nárájaní dévī dāsī je žákyní zakladatele-áčárji ISKCONu Jeho Božské Milosti A. Č. Bhaktivédánty Svámího Šríly Prabhupády. V roce 1970 se připojila k ISKCONu v Bostonu. Nárájaní sloužila Šrílovi Prabhupádovi mnoha způsoby, včetně služby púdzári v chrámu ISKCONu v Kalkatě, cestování a rozdávání knih Šríly Prabhupády v západní Indii pro chrám v Bombaji (nyní Mumbái) a vyučovala kurzy Bhakti Šástri, Bhakti Vaibhava a Bhakti Védánta ve Vaishnava Institute for Higher Education (VIHE) ve Vrindávanu v Indii.

Nárájaní pomohla sepsat osnovy Vaishnava Training and Education (VTE) pro několik kurzů a napsala sérii dvanácti knih, včetně Srimad Bhagavata At a Glance (Přehled Šrímad Bhágavatamu) a Bhagavad

gita at a Glance (Přehled Bhagavad gíty). Nárájaní je členkou ISKCON's Sastric Advisory Council (SAC) – Šástrického poradního sboru ISKCONu. Každý rok tráví většinu času ve Vrindávanu, kde publikuje, píše a studuje. Nárájaní také každoročně cestuje na kazatelské a učitelské turné, kdy navštíví Austrálii, Nový Zéland, Dánsko, Německo a USA.

Její žákyně, Nílámbarí dévī dāsī (dříve Níla Mádhava), je dcerou Pañčaratny dáse a Atitaguny dévī dāsī. Nílámbarí dāsī žije v Severní Karolině a celý svůj život je oddanou Pána Krišny. Je odevzdanou členkou své komunity, učitelkou ve škole, manželkou a matkou tří dětí.

Rozhodnutí, zda dovolit vaišnavím zasvěcovat žáky, či nikoli, projednávala komise řídicího orgánu

(GBC) ISKCONu přinejmenším od roku 2005. Šríla Prabhupáda, zakladatel-áčárja ISKCONu, předložil různé komentáře a instrukce na téma ženských guruů, a některé části ISKCONu tvrdily, že zasvěcování žen není v ISKCONu vhodné. Zastánci díkšá guruů z řad vaišnavích poukazovali na četné odkazy Šríly Prabhupády na podporu své pozice, včetně těchto:

„Chci, aby všichni moji duchovní synové a dcery zdělili tento titul Bhaktivédánta, aby tento rodinný transcendentální diplom pokračoval po generace. Ti, kteří mají titul Bhaktivédánta, budou moci zasvěcovat žáky. Možná do roku 1975 bude všem mým učedníkům dovoleno zasvěcovat a zvýšit počet generací. To je můj program.“ (Dopis Hansadútovi, 3. ledna 1969)

„Čaitanja Maháprabhu řekl, že každý, kdo zná vědu o Krišnovi, by měl být přijat jako duchovní mistr, bez ohledu na jakékoli hmotné takzvané kvalifikace; ať jsou bo-

hatí nebo chudí, muž nebo žena, bráhmana nebo šúdra.“ (Dopis Šílávati - Nový Vrindávan 14. června 1969)

„Doufám, že se vy všichni, muži, ženy, chlapani a dívky, stanete duchovními mistry...“ (Přednáška na Vjása-púdže, Londýn, 22. srpna 1973)

„Ten, kdo dosáhl dokonalosti, se může stát guruem. Ale muž nebo žena, pokud nedosáhli dokonalosti...“ (Rozhovor s profesorem O'Connellem - 18. června 1976, Toronto)

Po mnoha letech diskusí, debat a dialogu v rámci GBC a s vůdci a členy ISKCONu z celého světa došla GBC v prosinci 2021 k závěru, že podpoří díkšá guruů z řad vaišnavích (VDG). Rezoluce prošla 64 % hlasů členů GBC (18 pro; 2 proti; 8 se zdrželo). Ve svém rozhodnutí GBC uvedla, že tato rezoluce spadá do zvláštní kategorie kulturně citlivých zákonů, kde se regiony světa ISKCONu mohou rozhodnout „odstoupit“ z nového zákona a ne-

dovolit vaišnavím ve svém regionu zasvěcovat. Severní Amerika byla první oblastí, která veřejně podpořila jak toto rozhodnutí, tak i přání umožnit činnost díkšá guruů z řad vaišnavích.

Narážani dévi dási je první vaišnaví, která splnila požadavky ISKCONu, aby mohla sloužit jako díkšá guru (z nichž většina je stejná pro ženy i muže). Tyto požadavky byly vyjasněny rozhodnutím GBC z prosince 2021. Toto rozhodnutí bylo přezkoumáno, jak vyžaduje zákon ISKCONu, Shromážděním duchovních poradců Bhagavata (SABHA), reprezentativním orgánem oddaných ISKCONu z celého světa, který svou podporu potvrdil v květnu 2022. Severoamerická rada ISKCONu potvrdila svou podporu vaišnavím sloužícím jako díkšá guru v Severní Americe v červnu tohoto roku, čímž se uvolnila cesta tomuto historickému zasvěcení.

*Kumári Kuntí dévi dási
& Madan Gópál Dás*

nákuphrou.cz

Silná sádhana znamená správný přístup

Ať dělá člověk cokoli a jde kamkoliv, důležitý je jeho přístup. Říká se, že „Váš přístup určuje, kam se v životě dostanete“. A někteří říkají ještě důrazněji: „Přístup je vše.“ Přístup je způsob, jakým na něco myslíme a něco cítíme, náhled, který určuje způsob, jakým jednáme. Šríla Prabhupáda píše o významu přístupu v oddané službě: „Pokrok v rozvoji vědomí Krišny závisí na přístupu následovníka.“

Jaký je ideální přístup pro sádhaku, který touží pokročit v oddané službě? Šríla Prabhupáda používá tři přídavná jména k jeho definování: striktní, vážný, upřímný.

Být striktním znamená být důsledným v následování zvolené metody praxe. Šríla Raghunátha dása Gósvámí byl například ve své každodenní praxi tak striktní, že Šrí Čaitanja čaritamrita (Antja Lílá 6.309) přirovnává jeho oddanou praxi k „žilám v kamení“.

Být vážným znamená, že je oddaný při praktikování přemýšlivý a pozorný k detailům. Znamená to také, že se nevyhýbá děláni toho, co je třeba, aby dosáhl cíle, i když čelí pokušení, rozptýlení nebo neštěstí.

Ve Šrímad-Bhágavatamu (4.12.8) je Dhruva Mahárádž popsán jako přemýšlivý a inteligentní, protože když jej vládce bohatství Kuvéra požádal, aby přijal odměnu za svou askezi, Dhruva odmítl a požádal o neochvějnou víru v Nejvyššího Pána, Osobnost Božství, a vzpomínání na Něj.

Anglické slovo sincere (upřímný) pochází z latinského sincerus, což znamená „čistý, bez předstírání nebo podvodu; pocházející z opravdových pocitů“. Být upřímný v oddané službě znamená přijímat a následovat Krišnovy pokyny bez závislosti nebo vedlejšího motivu. Šríla Prabhupáda popisuje přístup upřímného oddaného ve svém výkladu k Bhagavad gítě 3.7: Než aby se člověk stal pseudotranscendentistou s vidinou svěvolného života plného smyslových požitků, je mnohem lepší, když zůstane u svého zaměstnání a přitom se bude snažit naplnit smysl života, kterým je vyprostit se z hmotných pout a vejít do Božího království... Upřímný člověk, který jde touto cestou, je na tom

mnohem lépe než nějaký pokrytec, který vystavuje na odiv atrapu duchovního života, aby oklamal nevinnou veřejnost. Poctivý metař je daleko lepší než meditující šarlatán, který si svou meditací jen vydělává na živobytí.

Striktní, vážný a upřímný

Šríla Prabhupáda nepoužívá všechny tři výrazy – striktní, vážný a upřímný – společně jako já; místo toho je zmiňuje individuálně. Nicméně abych využil příležitosti, kterou [v angličtině] nabízí aliterace těchto tří klíčových slov, mohu je spojit dohromady jako pěkně sladěné drahokamy na šňůře (sútře). Jdou krásně spolu. (Toto spojení také využívá užitečnou techniku souhru.) Stručné spojení těchto hluboce smysluplných výrazů podobné mantrě nebo sútře vytváří řetězec snadno udržitelný na jazyku a v mysli. „Striktní, vážný, upřímný“: tato sůtra nám neustále připomíná a vyzývá nás, abychom si uvědomili její smysl v našich životech.

Dhruva nakonec chtěl jen neochvějnou víru v Nejvyššího Pána.

Hrdinou se může stát i tím, že ovládne své smysly - stane se gósvámím.

Být striktní, vážný a upřímný se může zdát zpočátku odstrašující, protože tyto rysy vyžadují morální odvahu a vznešenou povahu. Ve skutečnosti být striktní, vážný a upřímný v sádhaně často působí konflikt s aktuálně převažujícími rodinnými, společenskými nebo obchodními hodnotami a samozřejmě s vlastními hmotnými touhami a falešným egem. Například někdy slyším od oddaných pracujících v korporacích, že je jejich kolegové kritizují, že nechodí do baru nebo na nejnovější film. Kdo se chce udržet na cestě transcendence, musí se vzdát snadných požitků a snadné popularity, čelit riziku nepochopení, neocenění nebo dokonce vyloučení. Hrdina je ten, kdo čelí a překonává všechny druhy protiventství, aby dosáhl slavného cíle. Vědomí Krišny je ten nejvyšší cíl ze všech, a ten nejlepší hrdina je tedy osoba, která neochvějně vytrvá na cestě a ovládá své smysly pro uspokojení Krišny.

Šríla Prabhupáda píše o hrdinství těch, kdo pečlivě praktikují oddanou službu: Každá živá bytost je hrdina dvěma způsoby. Když se stane obětí iluzorní energie, jedná jako velký hrdina v hmotném světě - jako velký vůdce, politik, obchodník, průmyslník atd., a jeho hrdinské činnosti přispívají k hmotnému rozvoji civilizace. Hrdinou se může stát i tím, že ovládne své smysly - stane se gósvámím. Hmotné činnosti jsou falešné hrdinství, zatímco odpoutat smysly od hmotných činností je skutečné hrdinství.

Transcendentální inteligence

Následující modlitba od hrdinského oddaného je příkladem mentality takových oddaných: Ó můj Pane, nežádoucí rozkazy chtivých tužeb

neberou konce. I když jsem jim už tolik sloužil, neprokázaly mi žádnou milost. Nestyděl jsem se jim sloužit, ani jsem se jich nechtěl vzdát. Ó můj Pane, ó vůdce jaduovské dynastie, nedávno se však má inteligence probudila a nyní je opouštím. Díky transcendentální inteligenci se nyní odmítám řídit nežádoucími příkazy těchto tužeb a přicházím k Tobě, abych se odevzdal u Tvých lotosových nohou, kde není strach. Zaměstnej mě prosím ve své osobní službě a zachraň mě.

Duchovní hrdinové jsou ti, kdo se rozhodli řídit se pokyny pravých duchovních mistrů a Krišny v Bhagavad gítě, i když je zatím nedokáží plně vykonávat. V tomto ohledu Šríla Prabhupáda píše: Zato obyčejný člověk s pevnou vírou ve věčné příkazy Pána přestává být spoutaný zákonem karmy i tehdy, když není schopný tato nařízení vykonat. Když člověk začíná rozvíjet vědomí Krišny, možná nedokáže Pánovy příkazy plnit dokonale, ale protože k nim nemá výhrady a upřímně se snaží, aniž by si připouštěl neúspěch a propadal beznaději, zaručeně dosáhne čistého vědomí Krišny.

z knihy *Náš rodinný podnik* 🌸

Šrí Šrí Nitái Navadvípačandra

Maháprasádam

SLADKOSTI • SLANÉ KEŠU • ČIDVA • SMĚS OŘECHŮ A SUŠENÉHO OVOCE

K DOSTÁNÍ:

- v restauraci Góvinda Soukenická, Praha
- v chrámu ISKCON Lužce
- online na www.govindashop.cz (pouze pokud objednáváte i jiné zboží z e-shopu)
- možnost zaslání poštou - samotné maháprasádam objednávejte na e-mailu ss.fm@seznam.cz

SEBEDŮVĚRA

Jakmile pochopíme, že existují dvě motivační síly – jedna je založena na síle falešného ega a druhá vychází z naší pravé identity pokorného služebníka, je zřejmé, že musí existovat také dva druhy sebedůvěry.

Materiální sebedůvěra není spojena s transcendentálním poznáním Krišny a našeho věčného vztahu s Ním jako s Jeho služebníkem. Proto je založena na motivační síle falešného ega, díky čemuž věříme, že jsme skvělí a dokážeme zvládat výzvy, které před námi stojí, prostřednictvím naší vlastní zdatnosti. Naše falešné ego nám dává pocit, že jsme středem světa, který je kolem nás, a vidíme se jako nejvyšší vládce, poživatel a vlastník všeho. Tímto způsobem nás falešné ego může vést k pyšce, aroganci a přílišné sebedůvěře. Tlačí a motivuje nás, abychom splnili přesně ty požadavky, které si falešné ego chce užít: nadřazenost a uznání.

Postupně se stále více ztotožníme s tím, že jsme pokorným služebníkem Krišny a Jeho oddaných.

Komplexy méněcennosti

Existuje také další účinek falešného ega, který se může projevit jako diametrálně opačný. Pak nás falešné ego vede k tomu, abychom jednali na mentální úrovni, cítili se nejistě a plni komplexů méněcennosti.

Takový stav myslí je také výsledkem falešného ega. Dochází k tomu, když naše falešné ego chce, abychom vypadali větší, než můžeme být, nad úrovní naší karmy a schopností. Protože nedokážeme naplnit požadavky a očekávání falešného ega, rozvíjíme pocit beznaděje, považujeme se za zbytečné a nikdy ne tak dobré jako ostatní kolem nás. Tímto způsobem můžeme trpět komplexy méněcennosti a můžeme se dostat do deprese a nejistoty, ztratíme veškerou motivaci jednat. Jsme prostě zoufalí z toho, že nikdy nedosáhneme požadavků falešného ega a nemůžeme být tak skvělí, jak bychom chtěli. Tímto způsobem nás také ovlivňuje falešné ego a vytváří naše utrpení.

Oba účinky budou nakonec zmírněny, když rozpustíme své falešné

ego a postupně se stále více ztotožníme s tím, že jsme pokorným služebníkem Krišny a Jeho oddaných. Pak s radostí vydáme ze svých služeb to nejlepší a nebudeme se tolik zaobírat výsledky.

Věříme, že když uděláme maximum, pak Krišna udělá zbytek. Chápeme, že Krišnu ani tak nezajímají pouhé vnější výsledky našich činností, ale naše služebnícká nálada – naše láska a oddanost, se kterou svou službu nabízíme.

Odpoutanost

Vnější výsledky jsou pro falešné ego vždy příjemnější než vnitřní úspěchy. V Kali juze se tedy soustředíme především na vnějšek a máme tendenci zanedbávat naši snahu o vnitřní kultivaci. Vnitřní úspěchy neposkytují mnoho uspokojení falešnému egu, ale spíše skutečnému já, duši. Cena, kterou je třeba zaplatit za takové úspěchy, je odpoutanost od uspokojení, které vyžaduje falešné ego.

Někdy mohl oddaný ve své minulosti zažít traumatické a hrubé situace, které rozbily nebo dokonce úplně zničily jeho přirozenou sebeúctu a sebedůvěru. Je-li falešné ego rozbito na kusy, možná se bude muset nejprve opravit, než ho budeme moci ovládnout a rozpustit. V takových situacích může být nutné vyhledat odbornou pomoc, abychom vyléčili naše jemné tělo, mysl, inteligenci a falešné ego. Jakmile jsou rány zahojeny, můžeme použít různé nástroje k jejich ovládnutí. 🙏

Proč se na jatkách zabíjí tolik krav?

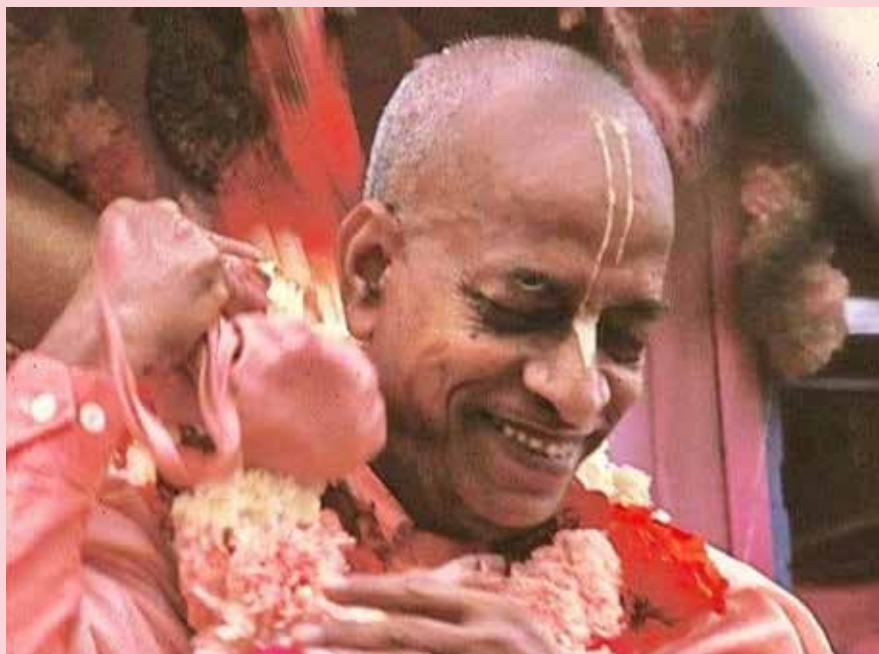
Prabhupáda: Odpověď zní, že ti, kteří zabíjejí krávy, podle závěru karma káandy, tito zabíjící krav budou v příštím životě kravami a krávy, které budou zabity, se stanou lidmi a zabíjí zabijáky. Slovo maso se nazývá mánsa, což znamená, že zvíře mě v budoucnu zabije a sežere. Tomu se říká karma bandhanam, svázané zákony karmy. Pokud zabijete nějakou živou bytost, zabijete vás v příštím životě. Podle Manu samhity, védské knihy zákonů, je vrah oběšen, a tak osvobozen od hříšných činností, aby v příštím životě nemohl být

zabit. Doživotní trest je dán k ukončení následků hříšných činností v tomto životě místo čekání na život příští. Bohužel lidé v současné chvíli nevědí, co je příští život, co je tento život, co je karma, jak se člověk zaplétá, jak se osvobodí. Moderní vzdělání je zbaveno veškerého tohoto osvícení. Jsou drženi v temnotě, aniž by věděli o hodnotách života.

*Dopis: Alfredu Fordovi
Los Angeles, 16. července 1974*

Nejlepší je jít osobním příkladem

Všiml jsem si Tvých několika stížností na oddané, ale bylo by lepší jít příkladem, než kritizovat nedostatky oddaných. Vždy bychom měli mít na paměti, že za členy přijímáme obyčejné lidi.

Nepředpokládá se, že by každý z našich členů měl okamžitě dosáhnout standardní kvalifikace.

Nejlepší pro Tebe je jít příkladem svým osobním chováním a snažit se napravit ostatní, než kritizovat, ale přátelským chováním. Pokud někdy dojde k nějakým neshodám, měli bychom se pokusit na takové případy zapomenout a udržovat spolu vždy přátelství..."

*Výňatek z dopisu Vrindě
Nairobi, 14. října 1971*

Kosmologie Bhagavad gíty

*V pusté jsme nebeské končině,
Slunce i s planetami,
jinde je světů jak naseto,
ale my jsme tak světově sami!*

Jan Neruda (1834 – 1891) – z cyklu básní „Písně kosmické“

V učebnicích fyziky a ve vědecko populární literatuře, v takzvaném „standardním kosmologickém modelu“, se dozvídáme, že náš vesmír vznikl před 13,7 miliardami let mohutnou explozí (viz teorie velkého třesku) a jeho vývoj směřuje k nevyhnutelnému konci: sebezničení.

Vesmír nemá pána, vládce či stvořitele. Rozpíná se jako otesánek, až praskne a zmizí, jako vyhaslá hvězda. Vše trvá miliony let. Ničím a nikým zapříčiněný kosmický automat se bez jakékoliv příčiny řítí časem, řízený inherentními zákony evoluce a selekce. Nemá jiného účelu, než se sám postupně zničit.

Co se struktury vesmíru týče, víme, že sestává z galaxií, z nekonečného prostoru a z černých děr, které mají neblahou tendenci doslova žrát hmotu. Veškerá galaktická hmota dohromady tvoří pouhých 0,0000000000000000001

procenta vesmíru. Všech ostatních 99,9999... procent je jen „nic“, „kosmické nic“.

Bohapusté místo

Naše (nicotná) planetární soustava je heliocentrická – jejím středem je Slunce. Slunce je jednou z hvězd v naší galaxii. Všechny planety naší soustavy obíhají kolem Slunce, gigantické ohnivé koule. Měsíc je satelitem Země. Je naším nejbližším planetárním sousedem. Merkur, Venuše, Mars, Jupiter a Saturn se všemi svými měsíci, jsou mrtvou hmotou, žhnoucí nebo zmrzlou, tuhou či plynou, a proto jsou nezpůsobivé k životu, jak ho známe na Zemi. Přesto se předpokládá, že některé z těchto mrtvých planet byly kdysi domovem velmi primitivní formy života (např. na Marsu).

Na našem Měsíci život rozhodně také není. Potvrdili to američtí kosmonauti, kteří koncem šedesátých a v první polovině sedmdesátých let minulého století na Měsíci přistáli pětkrát. Všichni si dnes doká-

žou vybavit měsíční krajinu tak, jak ji viděli v televizi a ve filmech. Nejen že Měsíc je pustý, nýbrž celý širý vesmír je až do odvolání jediným ohromným pustým místem, bez se-bemenší známky života. Bohapusté, prázdné a temné místo. Jsme tu „světově sami“.

Kosmologie Véd

Na rozdíl od svatých Písem monoteistických náboženství Blízkého a Středního východu – judaismu, křesťanství a islámu – obsahují Vědy strukturovanou a vysoce sofistikovanou kosmologii. V Bhagavad gítě, jejichž 700 veršů představuje esenci védského poznání, Pán Šrí Krišna Ardžunovi vysvětluje: *jathákáša-sthitó nitjam, vájuh sarvatra-gó mahán, tahá sarváni bhútáni, mat-sthánitj upadháraja* – Věz, že všechno stvoření spočívá ve Mně tak, jako mocný vítr, který vane všude, stále spočívá v nebi (Bg. 9.7).

Z významu Šríly Prabhupády: „Pro obyčejného člověka je téměř nepředstavitelné, že takové ohrom-

né stvoření, jako je náš vesmír, může spočívat v Krišnovi. Pán zde pro ujasnění uvádí jednoduchý příklad. Prostor (*ákáša*), který nás obklopuje, nebe, je zjevně nejrozsáhlejší oblastí, kterou známe. Vítr a vzduch jsou nejrozpínavějšími elementy v tomto prostoru. Proudění větrů ovlivňuje všechny pohyby v přírodě. I když je vítr tak mocný, je stabilně obsažen (*sthita*) v prostoru, v nebi. Nikdy nepřesáhne jeho meze. Podobně existují také všechny velkolepé projevy vesmírného dění pouze v rámci vůle Boha. Bez Jeho vůle se nepohne ani stéblo trávy. Vše je v pohybu vůlí Pána. Jen Jeho vůlí dochází ke stvoření, udržování a zániku nekonečných vesmírů. Přesto se Pán nachází mimo kosmické dění, stejně jako se kosmický prostor nachází mimo proudění větrů. *Jad bhíśá vátaḥ paváté* – vítr vane ze strachu před Pánem (Taittirija Upanišad 2.8.1.) Brihad-Āraṅjaka Upanišad uvádí, *éśasja vá akśarasja praśásané gárgi sūrja, čandramásau vidhritau tiśthata éśasja vá akśarasja praśásané gárgi dhjau aprithivjau vidhritau tiśthatáh* – Měsíc, Slunce a ostatní velké planety se pohybují podle zákonů, které jednou provždy určil a nad kterými věčně bdí Nejvyšší Pán, Osobnost Božství.“

Evoluční teorie

Šrí Krišna dále vysvětluje: *prakṛitím svám avaśtabhja viśridžámi punaḥ punaḥ, bhúta grámam imam kritśnam anaśam praktér vaśát* – Celý vesmírný řád podléhá Mé vládě. Mou vůlí se vše samočinně znovu a znovu projevuje a na konci zase ničí (Bg. 9.8). Z významu ŠP: „Hmotný svět je projevem nižší energie Nejvyšší Osobnosti Božství. Když dochází ke stvoření, uvolňují se tvůrčí síly hmotné energie mahat-tattva prostřednictvím

puruśa inkarnace Pána, který do ní vstupuje v podobě Mahá Viśnu ležícího na Oceánu příčin. Při každém z Jeho výdechů vznikají nespočetné vesmíry, při každém nadechnutí tyto vesmíry zase zanikají. Garbhóda-káśájí Viśnu vstupuje do každého jednotlivého vesmíru. Dále se Pán projevuje jako Kśíróda-káśájí Viśnu a vstupuje do všeho, včetně nepatrného atomu. Poté je celá hmotná příroda „oploďněna“ živými bytostmi, které své náležitě postavení ve stvoření zaujímají podle dřívější karmy. Začnou vyvíjet novou karmu a celý hmotný proces se tak dá do pohybu.

Různé druhy živých bytostí se zaměstnávají různými typy činností od samého počátku stvoření. Teorie evolučního vývoje tvorstva je nesprávná. Všechny životní druhy jsou stvořeny současně s vesmírem. Lidé, zvířata, ptáci a všechny ostatní organismy jsou stvořeny současně. Živé bytosti v novém stvoření tak navazují na touhy, které vyvinuly v předešlém hmotném stvoření. To vše se děje svrchovanou vůlí Pána... K cyklům stvoření dochází proto, aby živé bytosti naplnily své touhy. Pán tímto stvořením není nikdy ovlivněn.“

Co se struktury vesmíru týče, Šrí Krišna Ardžunovi vysvětluje: *jad ádi-tja-gaṁ tédžó, džagaṁ bhásajate khilam, jač čandramási jač čágnau, tat tédžó viddhi mámakam* – Záře Slunce, jež rozptyluje temnotu celého vesmíru (*džagaṁ*), pochází ode Mě. Stejně tak i záře Měsíce a ohně (Bg. 15.12). Z významu ŠP: „Z tohoto verše vyplývá, že Slunce osvětluje celý vesmír. Existuje nespočet vesmírů, Sluncí i Měsíců. V každém vesmíru je však jen jedno Slunce. V Bhagavad gítě (10.21) je také uvedeno, že Měsíc je hvězdou (*nakśatránám aham śaśi*). Sluneční záře má svůj původ v duchovní záři Nejvyššího Pána, jež zaplňuje duchovní prostor...“

Milost Nejvyššího Pána

Zákon gravitace, který schematicky formuloval Newton v 17. století, jakož i vědecky prokázaný vliv měsíčního svitu na biosféru, vysvětluje Šrí Krišna v patnácté kapitole Bhagavad gity: *gám áviśja ča bhútáni, dhárajámj aham ódžasá, puśnámí čauśadhí sarván, sómó bhútvá rasátmakah* – Vstupuji do všech planet (*gám áviśja*) a svou energií je udržuji (*dhárajámj ódžasá*) na oběžných drahách. Stávám se Měsícem

Vědy obsahují strukturovanou a vysoce sofistikovanou kosmologii.

a tak dodávám šťávu života všem rostlinám (Bg. 15.13).

Z významu Šríly Prabhupády: „ Veškeré planety se vznášejí v prostoru jen díky Pánově energii. Pán vstupuje do každého atomu, každé planety a každého živého organismu. Tuto skutečnost popisuje Brahma Sanhitá – Paramátmá, úplná část Nejvyššího Pána, vstupuje do všech planet, vesmírů, živých organismů a atomů. Díky přítomnosti Paramátmy je vše tak, jak má být. Člověk, v jehož těle je duše, je schopen plavat a udržet se nad vodou. Naproti tomu mrtvé tělo, tělo bez duše, se potopí. Zetlelé tělo sice vyplave na povrch, jako tráva a jiné věci, ale tělo bezprostředně utonulého člověka se okamžitě potopí. Ze stejného důvodu se planety vznášejí v prostoru. Nejvyšší Pán, Svrchovaná Duše vesmíru, je v nich přítomen a udržuje je, jako kosmický prach, na oběžných drahách. Když podržíme hrstku prachu v ruce, nerozpráší se. Jakmile prach vyhodíme do vzduchu, rozletí se do všech stran.

Planety jsou jako hrst prachu v dlani vesmírné podoby Nejvyššího Pána. Jeho silou a energií zůstávají na svém předem určeném místě. Védské hymny praví, že Slunce a planety se na svých oběžných drahách pohybují rovnoměrně jen díky Nejvyšší Osobnosti Božství. Nebýt Pána, všechny by se rozlétly jako prach do větru. Nejvyšší Osobnost Božství prostřednictvím Měsíce působí na růst rostlin. Zelenina získává svou chuť vlivem Měsíce. Bez měsíčního svitu by nemohla růst. Slovo rasátmakam je v tomto smyslu důležité – Nejvyšší Pán dává prostřednictvím Měsíce všemu svou chuť a šťávu. Lidé mohou pracovat, žít pohodlně a užívat si šťavnatých pokrmů jen díky milosti Nejvyššího Pána. Bez této milosti by lidstvo nepřežilo.“

Čtyři jogy

V osmé kapitole Šrí Krišna popisuje existenci života na všech planetách vesmíru: *á-brahma-bhuvanál lókáh punar ávartinó 'rdžuna mám upétja tu kauntéja punar džanma na vidjaté* – Od nejvyšší (*brahma-bhuvanát*) po nejnižší, všechny planety (*lókáh*) hmotného světa jsou místem utrpení, opakovaného zrození a smrti. Ten však, kdo dosáhne Mého sídla, ó Ardžuno, se již nikdy více v tomto světě nenarodí (Bg. 8.16).

Dále Krišna popisuje délku života obyvatel nejvyšší planety vesmíru, Brahmaločky: *sahasra-juga-parjantam ahar jad brahmanó viduh rátrim juga sahasrántám té 'hó-rátra-vidó džanáh* – Tisíc věků podle lidského výpočtu rovná se jednomu dni Brahmy. Stejně dlouho trvá jeho noc (Bg. 8.17).

Význam od Šríly Prabhupády: „ Doba trvání hmotného vesmíru je rozdělena do cyklů, které se nazývají kalpa. Jedna kalpa je jeden den Brahmy. Tento den se skládá z tisíce cyklů čtyř jug, neboli (kosmických) věků zvaných Satja, Trétá, Dvápára a Kali. Satja juga trvá 1 728 000 let. Je to věk ctnosti, moudrosti a náboženství. Nevědomost, nemravnost a neřesti se v tomto věku téměř nikdy neprojevují. Teprve v Trétá juze, která trvá 1 296 000 let, se zmíněné negativní jevy začínají projevovat. V Dvápára juze, trvající 864 000 let, ubývá ctností a zbožnosti, zatímco neřesti a hříchů přibývají. Kali juga, která začala přibližně před 5 tisíci lety a bude trvat dalších 427 tisíc let, s sebou přináší přemíru svárů, nevědomosti, bezbožnosti a neřesti.“

Skutečná ctnost se již dnes téměř vytratila, přičemž s postupem Kali jogy se věci zhorší natolik, že na jejím závěru samotný Nejvyšší Pán, v podobě Kalki avatára, učiní přítrž rozmachu neřesti pozabíjením všech démonů. Pán zachrání své oddané a započne nový věk, novou Satja jugu. Jak již bylo zmíněno, tisíc cyklů těchto čtyř jug je jeden den Brahmy a dalších tisíc je jeho noc. Brahmá žije sto let. Délka života Brahmy tedy činí plných 311 trilionů a 40 miliard let. Život Brahmy se může zdát neuvěřitelně dlouhý. Ve srovnání s věčností je však i tato doba pouhým zábleskem. V Oceánu příčin (*káranódaka*) se bez přestání objevují další a další Brahmové, jako nespočetné bubliny na hladině Atlantického oceánu...“

Jazykově upravené citáty a sanskritské verše z knihy „Bhagavad gítá, taková, jaká je“, edice BBT International, Praha 1998. O současném bádání v oblasti kosmologie více na www.cern.org ☛

www.ghicko.cz, Email: info@ghicko.cz, Eshop: www.madhava.cz, Telefon: 737 558 859, Řetová 127, 56141, okres Ústí nad Orlicí, Východočeský kraj.'" data-bbox="611 581 959 924"/>

GHÍ MÁDHAVA

Ghí všeho druhu pro jednotlivce i pro obchody, každý se může zapojit do distribuce nektaru.

Více info najdete na www.ghicko.cz
Email: info@ghicko.cz
Eshop: www.madhava.cz
Telefon: 737 558 859, Řetová 127, 56141, okres Ústí nad Orlicí, Východočeský kraj.

Česká Padajátrá je NEJLEPŠÍ NA SVĚTĚ

Hlavní dva organizátoři Padajátry – Nrisinha Čaitanja dás a Varada Krišna dás – se navzájem podělili o své zkušenosti z letošního putujícího festivalu a prozradili plány na příští rok, kdy se Padajátrá v Čechách půjde již potřicáté.

Varada Krišna dás: Co říkáš na letošní Padajátru?

Nrisinha Čaitanja dás: Byla to úplná bomba! Každý rok si říkám, že je to zázrak. Nejen, že se Padajátrá samotná odehraje, ale že i já se toho můžu zúčastnit a že jsem do toho zapojený. Pro mě to prostě byla extáze. Jak to vnímáš ty?

VKD: Padajátrá letos byla poprvé na severu Čech, přáli si to někteří oddaní a věřím tomu, že si to přála i Božstva. Zprvu to bylo opravdu těžké přijmout – myslel jsem, že tu trasu snad ani nezařídíme.

NCD: No, příprava byla opravdu dramatická...

VKD: Ale když jsem pak viděl, jak nás lidé přijali, tak to splnilo všechno, proč jsme to vůbec dělali. Bylo vidět, že lidé na severu často neměli možnost vidět harinám, nebo ani nikdy předtím neviděli oddané. Možná o nich věděli, ale nikdy u nich nikdo nebyl, takže byli šťastní, že mohli oddané vidět. Bylo to opravdu pěkné.

NCD: Ta odezva mě zaskočila, až bych řekl, že byla výjimečná. Bylo vidět, že lidi oslovila přímo myšlenka Padajátry, ne jenom ta vnější atrakce.

VKD: Co bys z této Padajátry vyzdvihl?

NCD: To je vždycky těžké, protože Padajátrá je týmová spolupráce a každá složka je esenciální pro celý projekt. Člověk by nejraději vyjmenoval všechny a všechno,

ale co si myslím, že předtím nebylo a letos to byla novinka, tak to byly špízy jako ochutnávka na večerním programu. Už během roku jsme se začali připravovat, testovali jsme velikost, těstíčko, složení, zjistili jsme, jak dlouho zabere příprava... Nakonec jsme je zvládli usmažit každý den, z čehož jsem měl velkou radost. Navíc, oproti minulým ročníkům lidé téměř nenechávali zbytky a poslední den v Děčíně se rozdalo kolem 300 kusů. To je úžasné. Jednak jsem rád, že jsme to zvládli jako tým, a hlavně jsem rád, že to lidé ocenili.

Dále se mi velice líbily harinámy. Konečně se nám, myslím, podařilo zajistit, aby harinám neutikal dopředu. Přestali jsme zastavovat auta před harinámem, zastavovala se jen na konci celého průvodu, až za vozem, a když byly hodně frekventované úseky, nezastavovala se auta vůbec. I když hned druhý den jsme měli neohodu – kterou jsme naštěstí nezavinili my – tak celková úroveň harinámy a bezpečnosti provozu byla zase vyšší.

VKD: Zmínil jsi, že Padajátrá je o spolupráci oddaných. Jaký jsi měl letos celkový pocit z našeho týmu?

NCD: Týmy jsou na Padajátře dva. Jeden je úzký organizační tým, jádro, který funguje i během roku. A druhý jsou všichni ostatní oddaní, kteří přijedou na samotnou Padajátru. Naše organizační jádro je podle mě

dát vědomí Krišny do co nejvíce schránek, tak sádhu sanga, která bude probíhat v tomto duchu, bude šťavnatější než třeba sádhu sanga, která může probíhat na táboře Nāma Hatta.

VKD: Jakmile se to stane naším festivalem, kde si hlavně dáme dobré prasádam, vykoupe se, odpočineme si, počteme, popovídáme... tak už to prostě není ono. To už potom není Padajátrá. Já si myslím, že oddaní, kteří jedou na Padajátru, by měli vědět, o čem to vlastně je.

úplně hvězdná sestava. Jsou v něm oddaní na svých místech, pro které je Padajátrá životem a duší – a to je to nejdůležitější u jakéhokoli projektu. Mým cílem je, aby vše pěkně fungovalo, ale zároveň aby se organizační jádro nevysílilo. Myslím, že první týden to bylo hodně dobré. Domluvili jsme se totiž dopředu se všemi oddanými, kteří měli přijet, na tom, jakou budou dělat službu a co to bude obnášet. Takže pak na Padajátre všichni věděli, co mají dělat, a jen se vykrývaly různé anomálie. Jádro nebylo vyčerpané a celý tým fungoval skvěle. Druhý týden už mi přišlo, že nám to trochu vyklouzlo, že těch anomálií bylo víc, ale jinak jsme to taky zvládli pěkně. Vnímáš to podobně?

VKD: Ano, myslím, žeš to popsal dobře. Měl jsem pocit, že první týden se tam sešla skupina oddaných, kteří věděli, o co na Padajátre jde. Že jsme kazatelský projekt, který dělá festival pro lidi zvenku a chce jim předat Svaté jméno, knížky Šríly Prabhupády, prasádam, chce jim ukázat Božstva, vůz a voly. Ale v tom druhém týdnu jsem měl pocit, že se ta skupina namixovala jinak, že už si nebyli všichni jistí tím, co ta Padajátrá je. Je to letní tábor, nebo je to kazatelský festival Čaitanji Maháprabhua? Jak nejlépe seznámit oddané s tím, co je Padajátrá?

NCD: Tak já bych řekl, že je zkrátka potřeba o tom víc mluvit – o tom kazatelském aspektu. Mé pochopení je, že když naplníme kazatelský aspekt Padajátry, tak láskyplné výměny mezi oddanými jsou toho přirozeným vedlejším produktem. Když pojedeme na Padajátru s tím, že jsme pošťáci Šríly Prabhupády a Pána Čaitanji a že chceme v duchu spolupráce pro jejich potěšení

NCD: Ano, to jsi řekl krásně. Já jsem o tom taky hodně přemýšlel a samozřejmě, že jsou potřeba příležitosti, kdy oddaní mohou vypnout a jenom se sdružovat mezi sebou. Ale pokud se účastníme jenom těchto akcí, tak kazatelsky umřeme a duchovně zamrzeme. Jedním z účinků kázání je to, že musíme neustále přemýšlet o vědomí Krišny a nad tím, jak ho předat lidem. A to posiluje i naše vlastní vědomí Krišny, protože jsme nuceni vyskočit z našich zajetých kolejí a musíme se na vědomí Krišny podívat očima někoho jiného a přemýšlet, jak mu ho předat způsobem, který pro něj bude zajímavý, přístupný a v jeho situaci použitelný. A tím obohatíme i sami sebe.

VKD: Když se podíváme na historii Padajátry v České republice, tak vidíme, že prošla obrovským vývojem. Když se bavíme s Rádžarámem prabhuem, co se dělalo například za kulturní program, když on začínal s Padajátrou, když se bavíme s Muni Prijou prabhuem o tom, jak se dělaly programy za něj, a když se podíváme, jaký je program na posledních Padajátrách, když to teď vedeš ty, tak se liší, jsou postavené jinak. Při jejich prezentaci se pracuje s dobou, v jaké se odehrávají. Jde to ruku v ruce s tím, že se na Padajátre snažíme meditovat nad tím, co lidi přiláká, co je zaujme. Protože díky tomu mohou přijmout Svaté jméno a Krišnu.

NCD: Jak jsi říkal, že to není pořád stejné, tak ono to na jednu stranu tak není, protože ve skutečnosti děláme pořád ty stejné věci – máme tam tanec Bhárata Nátjam, divadlo, kirtan, je tam krátká přednáška. Tyhle věci jsou stejné, ale mění se obal – způsob, jak to předáváme dál. Balení, do kterého ten bonbónek zabalíme.

VKD: To říkal Álalanáth prabhu hned první den na přednášce...

NCD: Přesně tak. Dělali jsme třeba výzkum o názvu „mírový pochod“ a ukázalo se, že už v této době není pro lidi tak přitažlivý, tak jsme z toho udělali „putující festival“. Ale nic to nezměnilo na esenci. Proces, který dal Šríla Prabhupáda, je stejný – zpívání, rozdávání prasadam a knih, trochu filozofie... Prabhupáda říkal: „Zpívání je pro davy, filozofie pro hlavy.“ Takže pro těch pár lidí, kteří přijdou na Padajátru a hledají tu nějakou moudrost, je určená přednáška, pro ostatní je kirtan, soutěž, divadlo, tanec... Takže se mění jen obal, ale proces zůstává stejný. Je velice důležité tento bod pochopit.

VKD: Vnímáš Padajátru jako úspěšný kazatelský projekt?

NCD: Náš tým dělá všechno pro to, aby to úspěšný kazatelský projekt byl. A jestli jsme úspěšní nebo ne, to musí posoudit jiní. To už záleží na tom, jestli je potěšen Šríla Prabhupáda, jestli je potěšen Pán Čaitanja, Pán Nitjánanda, a to se většinou dozvídáme skrze ústa starších oddaných. Co se ke mně doneslo, oddaní spokojeni jsou, a já doufám, že nás takto budou vnímat i nadále. O to nám jde – abychom potěšili Šrílu Prabhupáda a Pána Čaitanju skrze jejich oddané.

VKD: Na letošní Padajátře nás navštívili Harináma Ruči s Mahávišnuem Mahárádžem, a když jsem je vezl na nádraží, tak mi Mahárádž opět řekl, že to je nejlepší Padajátrá na světě, dokonce lepší než v Indii.

NCD: Je fakt, že na české Padajátře jsou věci, které na indické nejsou. Jsme prostě v něčem jiní, ale oni jsou matkou všech Padajáter.

VKD: Každopádně Mahárádž řekl, že se určitě chce zase zúčastnit příští rok, takže to jsou asi ty zpětné vazby, které dostáváme od starších oddaných.

NCD: Džaj! Možná bychom se taky mohli dotknout stinných stránek...

VKD: Padajátrá má také nějaké stinné stránky?

NCD: Vždycky je na čem pracovat, a když si budeme vědomí svých stinných stránek, tak je to jediný způsob, jak nebýt pyšní, jak se nenafouknout a jak

pokračovat dál. Vždycky říkám, že to byl úspěch, ale na druhou stranu, když to potom zhodnotíme s chladnou hlavou, vidíme, že je opět co zlepšovat. Letos jsme třeba zápasili s počtem oddaných, kteří na Padajátru přijeli. Pro mě je každý na Padajátře vítaný. Když je nás ale okolo 80, tak se už opravdu ukazuje, že Padajátrá má svůj strop. Jednak je to dané ubytováním – k tomu můžeš něco říct, protože jsi ho zařizoval. Dalším důvodem je samotná bezpečnost na silnicích. A taky je to větší zátěž pro organizační jádro.

VKD: Už od jara se snažíme zařídit jak ubytování, tak i místa pro programy. Naše potřeby nejsou pro poskytovatele jednoduché - máme vlastní kuchyň, potřebujeme místo pro voly, chceme to, pokud možno, zadarmo... A když pak těm starostům nebo ředitelům škol říkáme, že nás je okolo 30 a o víkendu trochu více, říkají, že je to docela dost. No, a když nás pak v realitě přijde 60, 70, o víkendu až 80, tak už se nám stalo, že se ptají, jestli nás není nějak víc, než jsme původně říkali. To nepůsobí dobře. Můžeme zkusit říct, že nás je 40, ale to je strop, protože nás pak nikde nevezmou. Už pro ně budeme komplikovaná skupina, v některých prostorách je jen jedna sprcha, jeden záchod...

NCD: Na druhou stranu současná úroveň Padajátry včetně kulturního programu už těch 40 až 50 lidí potřebuje.

VKD: Realita ale je, že nás tam je i 80. Padajátrá má svůj rezervační systém a ne všichni oddaní ho využívají. Ale jde o to, že

když budu chtít přijet do nějakého chrámu, nemůžu tam jen přijet a „Haribol, přišel jsem se vyspat“. Napíšu prezidentovi, komanderovi: „Prabhu, o víkendu se zastavím, můžu jednu noc zůstat?“ Takže i Padajátrá potřebuje takový systém, aby vedení vědělo, kteří oddaní přijedou, kdy a s čím nám budou pomáhat, a že nás není víc, než kolik nás může být.

NCD: Je to důležitá věc, je to něco relativně nového, a oddaní na to nejsou zvyklí. Ale jeden z poznatků letošní Padajátry je, že musíme být v tomto ohledu striktnější. Registrace bude příští rok probíhat trochu jinak. Jsou oddaní, kteří se na Padajátre osvědčili, a na příští rok bychom rádi nejdříve sestavili základní tým z těchto oddaných. Potom bude pár míst otevřených pro registraci pro další oddané, a jakmile to dosáhne určitého čísla, řekněme těch 50, tak se registrace zavře, a kdekoli další, kdo bude chtít přijet, bude vítaný, ale bude si muset zařídit samostatné ubytování jinde. Bude se muset ubytovat někde v kempu, v penzionu... a takových oddaných může být víc. Na té silnici v průvodu se to nějak zorganizuje. Ale ta logistika základny bude výrazně odlehčená.

VKD: Ještě bych to doplnil o dvě věci. Je důležité, aby na Padajátru jel ten, kdo je zdravý a fyzicky schopný jak pomoci, tak

vydržet chodit dlouhé vzdálenosti. Když chce někdo přijet s dětmi, tak to pro ně musí být zvládnutelné.

NCD: Kdyby chtěli přijet oddaní s dítětem mladším než 3 roky, tak si automaticky musí sehnat ubytování mimo Padajátru. Ještě k té fyzické zdatnosti, důležitá je i samostatnost. O svoje věci a zdraví se oddaní musí být schopni postarat sami. Se samostatností se pojí další věc, a to jsou děti, které jsou na Padajátre bez rodičů. Po letošní zkušenosti jsme se rozhodli, že zvedneme věkovou hranici z 12 let na 15, protože v 15 letech už se předpokládá, že děti budou schopné se o sebe postarat. V těch 12 je vždycky musí mít na starosti nějaký dospělý, který pak má rozdělenou pozornost mezi službu, svěřené dítě, nebo i své vlastní děti... Pak je tam hromada dětí, pro které je sice Padajátrá přínosem, ale najednou se z toho stává dětský tábor a ta koncentrace už jde jinam.

VKD: Jde i o bezpečnost. Každý rodič musí hlídat své děti. Obzvláště na kulturních programech, kde máme třeba tři sta hostů, nemůžeme ještě hlídat bezpečnost jednotlivých dětí, ve stylu „nevíte, kde je tady ta holčička?“ a přemýšlet o tom, jestli je tady, nebo na základně, s kým odešla... A těžko by se to vysvětlovalo rodičům, kdyby, nedej Bože, k něčemu došlo. Jinak já vidím spoustu příležitostí, které má Padajátrá do budoucna. Co myslíš ty? Jak by se Padajátrá mohla dál vyvíjet? Kde se dá udělat něco navíc pro Šrílu Prabhupádu?

NCD: Když by se zapracovalo na tom, o čem jsme teď mluvili, tak předpokládám, že jak organizačnímu týmu, tak i celé skupině oddaných na Padajátre se usnadní každodenní logistika a bude víc prostoru na to, abychom byli na Padajátre více „pro lidi“. Dát se s někým do řeči, pozvat někoho na prasadam... Že nebudeme jen hnání tím každodenním kolotočem. Energie, která se ušetří, se bude moci vložit do lidí okolo. Celková soustředěnost se doufám zvýší, celková šakti.

No, a další, zatím netknutá kapitola, je to, co se děje během roku. Tam je hromada možností, co dělat. Jedna věc ale je, co by se všechno dělat dalo, a druhá věc je, co se reálně udělat může. Těch věcí, které by se dělat daly, je mnoho – kurzy vaření, přednášky na školách, programy. Spoustu věcí jsme už zkusili v minulosti, ale hlavně při velkých vzdálenostech je to neudržitelné. Otázka tedy je, co udržitelné je. Určitě chceme zkusit nabídnout těm ředitelům škol, kteří letos byli příznivci, že bychom u nich udě-

lali nějaký program pro děti. Kromě toho je ale mojí hlavní vizí být s lidmi v kontaktu online. Už se udělaly první kroky, teď se v podstatě čeká na to, až se dá dohromady tým, který se tomu bude pravidelně věnovat.

Když už jsme u plánů, co plánujeme na příští rok?

VKD: Tak Padajátrá 2023 je pořád budoucností, ale už se nám v hlavách tvoří nějaká představa, kde by se mohla konat. Chtěli bychom jít v jižních Čechách. Bylo by pěkné, kdybychom stejně jako před 30 lety došli s Padajátrou do Českých Budějovic. A to i přesto, že už tam Padajátrá mezitím několikrát byla. Uvidíme, co je plánem Božstev. Během zimy budeme detailněji plánovat trasu, nápadů je celá řada. To je tedy přímo k Padajátrě. A zároveň, protože je výročí 30 let, tak je otázka, jestli se nám podaří zorganizovat nějaký festiválek, kde bychom mohli těch 30 let s oddanými oslavit. To je takové moje přání. Bhaktivaibhava Mahárádž a Lókanáth Mahárádž slíbili, že by se toho zúčastnili, a spousta starších oddaných slíbila, že by se toho zúčastnila

také. Teď jde jen o to, jestli dokážeme najít nějaký termín, jestli vymyslíme, kde, jakým způsobem a jak dlouho by to probíhalo. K tomu pořád pracujeme na novém vozu. Momentálně jsme ve fázi vymýšlení designu vozu a vůbec způsobu, jak ten vůz vyrobit, aby to zase fungovalo na další desítky let.

NCD: Já bych řekl, že jsi zmínil vše, co teď víme. Padajátrá 2023 kí džaj!

VKD: Džaj!

NCD: Na závěr bych rád moc poděkoval všem oddaným, kteří se Padajátrou zúčastnili, všem sponzorům a podporovatelům a především organizačnímu jádru: Miri a Honza Gloserovi, Bhódžana Mátádží s Makhan Čórem Prabhuem, Ráj Rámánanda Prabhu, Matí Mátádží s Paramahamsou Prabhuem a jejich dětmi, Kamala Maňdžari Mátádží s Lókou Sárangou Prabhuem, Dajápara Prabhu, Purušótam Kšétra Prabhu, Sarasvatí s Ádi Purušou, Lávanja Ráší Mátádží s Varadou Krišnou Prabhuem a jejich děti Bali a Nari, a samozřejmě moji rodiče - Hari Prijá Mátádží a Muni Prija Prabhu - za letošní úžasný festival. Tito oddaní dělají Padajátrou Padajátrou a já jsem moc rád, že ji můžu dělat s nimi. 🙏

RÁDHÁŠTAMÍ

NOVÝ VRADŽA DHÁM

Včera jsem se vrátil do Budapešti z Nového Vradža Dhámu. Mnoho oddaných za mnou v Novém Vradža Dhámu i v Budapešti přišlo, aby mi poděkovalo za to, že jsem se letos festivalu zúčastnil. Nicméně já jsem byl stejně vděčný, tak jako byli oni, že jsem se mohl této události zúčastnit také.

Šrípati dás, chrámový prezident Nového Vradža Dhámu, čekal a vyhlížel mě, aby mě vyprovodil, když jsem včera brzy ráno z Nového Vradža Dhámu od-

jížděl. Zeptal se mě, jestli byl festival tento rok dobrý. Podíval jsem se na něj s vážným výrazem ve tváři a řekl mu, že naneštěstí to nebylo dobré. Zatvářil se podobně jako já a čekal, co uslyší, proč jsem cítil, že to nebylo dobré. Vzápětí jsem mu s širokým úsměvem řekl, že to nebylo dobré, ale „moc“ dobré! On se usmál a viditelně se mu ulevilo. Cítil jsem, že to byl nejlepší způsob, pro daný čas, místo a okolnosti, jak můžu dát jasně najevo, že jsem byl v Novém Vradža Dhámu na Rádháštamí velice šťastný.

Festival začal v sobotu ráno. V pandálovém stanu probíhaly

přednášky a v chrámové místnosti kirtany. Přišlo mi, že na obou místech byla hojná účast, přestože akce se tam konaly zároveň. Byly tam stovky oddaných a počasí bylo skvělé. Později jsme všichni poobědvali a pak běžely další kirtany po celý den až do večera.

Rádháštamí!

Ráno na Rádháštamí, hned po mangala áratí, byl krásný pušpa abhišek Šrí Šrí Rádhy Šjamasundara. Bylo to velice půvabné, zejména jemný způsob, jakým na Božstva házeli okvětní plátky jen tři púdzári, mezi nimiž byli i Šivarám Mahára-

dža a Góvinda Mahárádža. Později, v průběhu dne, jsem dostal malý balíček květinových lístků, odebraných z lotosových nohou Rádhy a Šjámasundara hned po pušpa abhišku.

Po celou dobu festivalu bylo vše spojené s uctíváním Rádhy a Šjámasundara prováděno tak vkusně, že sledování toho všeho jen přidávalo ještě další potěšení.

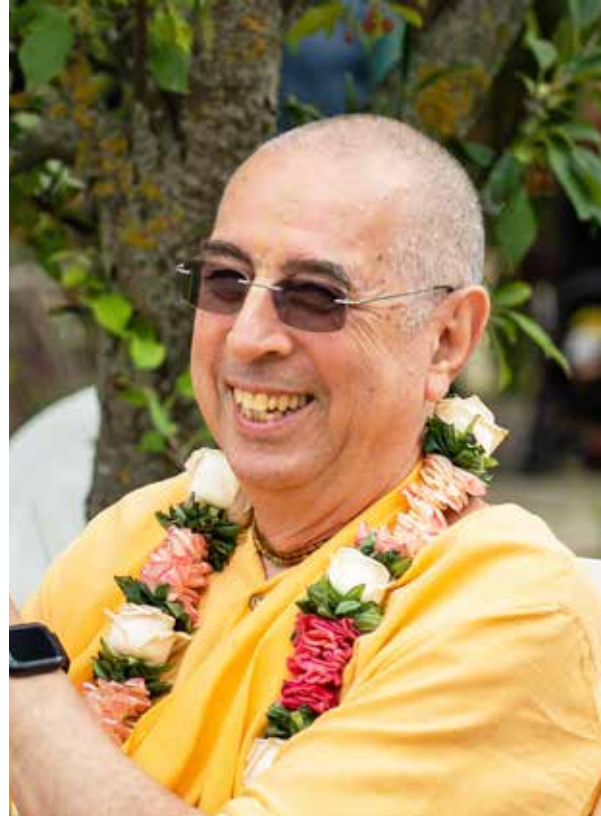
Být s B.B. Góvindou Mahárádžem, Akiňčanou Krišnou dásem, Ánandou Múrtim dásem a Jógíndrou dásem byla taky velká věc. Akiňčana Krišna dás vedl večer na Rádháštami mimořádně nadšený kirtan. Následující den jsem měl chuť vysvětlit Akiňčanovi Krišnovi, proč jsem netančil, protože jsem viděl, že prakticky každý oddaný v chrámové místnosti tančil non-stop a skákal tak vysoko. Řekl jsem Akiňčanovi, že od té doby, co jsem si v roce 1993 zranil koleno, nejsem schopen tančit, aniž bych riskoval,

že mi koleno vypadne z kloubu. Vysvětlil jsem, že jsem se musel naučit, jak tančit v srdci. Ale jeho kirtan byl toho dne tak úžasný, že když jsem v srdci tančil, cítil jsem, že tančím doopravdy. Ve skutečnosti dnes Šivarám Mahárádž při obědě potvrdil, že to byl rozhodně výjimečný kirtan.

Do Litvy po třech letech

Bylo také moc pěkné vidět mnoho oddaných, kteří přijeli z ostatních zemí celé Evropy. Přál jsem si, abych mohl promluvit s nimi se všemi, ale stejně jako u většiny festivalů na to bylo během festivalu velmi málo času. Nicméně, protože jsem byl v Novém Vradža Dhámu téměř čtyři dny, byl jsem schopen si naplánovat den po festivalu pro oddané, kteří o to požádali a kteří mohli zůstat, další den.

Zítرا odjízím v 6 hodin ráno z Budapešti s Ladhvamším Prabhuem, Ardžunou Dživanou dásem a Thákurem Haridásem dásem. Pojede-

me do Litvy, kde strávíme sobotu a neděli v Nové Gókule s některými oddanými z Litvy. Opravdu se těším, až budu s oddanými, protože naposledy jsem byl v Litvě před více než třemi lety.

Přikládám některé obrázky, které pořídila Kuňdzavihári dévi dásí

během festivalu Rádháštamí. Vždycky jsem ji znal jako nadšenou fotografku, která nafotila krásné snímky už z předchozích akcí. Když jsem ji uviděl s fotoaparátem, zeptal jsem se jí, zda by bylo možné, aby se se mnou podělila o některé své fotografie. Velmi laskavě řekla, že by byla ráda, kdyby měla příležitost prokázat nějakou službu. Doufám, že si její fotky užijete stejně jako já. 🙏

Sexualita v každodenním životě

Když je celibát správně chápán a praktikován, není věcí sebezapření. Je to otázka lásky. Jedinci, kteří žijí v celibátu, aby zasvětili svou energii službě Bohu, neprožívají celibát jako oběť. Jejich sexuální energie se sama transformuje do nezištného soucitu a oddanosti, které široce rozdávají každému, s kým se setkají, a na sebe pohlíží především jako na služebníky Boha a společnosti, kteří se vždy snaží být kanály pro Božské energie k léčení, vedení nebo povzbuzování druhých.

Celibát je vhodný pouze tehdy, pokud si jej svobodně zvolíme. Pokud se pokoušíme potlačit svou sexuální touhu, aniž bychom ji dokázali zaměřit jiným směrem, můžeme v sobě objevit ohromné falešné ego, intenzivní hněv nebo sklony k překvapivě destruktivnímu chování. Musíme se naučit přesměrovat naši sexuální energii, místo aby chom popírali její existenci nebo doufali, že zmizí.

Falešný celibát se jednoduše stává další nepřírodní deformací naší sexuality, která ještě více ničí naši společnost.

Nařízený celibát

Celibát by nikdy neměl být záležitostí útěku před stavem, kterému nemůžeme čelit. Někteří lidé se například vyhýbají kontaktu s příslušníky opačného pohlaví, protože nejsou schopni vyrovnat se s vlastní sexualitou. Lékem na tuto situaci je větší sebepoznání, nikoli vyhýbání se. Celibát by také neměl být diktován zvenčí. Když ano, můžeme vyvinout zvláštní, nepřírodní chování.

Z praktického hlediska je snadné pochopit, proč některé náboženské instituce ukládají svým kněžím praktikování celibátu. Ti ve vedoucích pozicích mohou snadno zneužívat opačné pohlaví. Bez určité formy omezení by kněz, který je často v kontaktu se ženami ohledně důvěrných záležitostí, snadno podlehl sexuálnímu pokušení. Ale bohužel, když je celibát nařízen zvenčí, mnoho kněží často touží po sexuálním kontaktu a nachází nezákonné způsoby, jak naplnit své touhy.

Vyšší dobro

Každý čin je spojen s naší touhou po potěšení a naše touha po potěšení pramení z naší sexuální energie. Když nejsme vysoce vyladěni, hledáme naplnění ve formě vykořisťování a sobeckého uspokojení. Chyběli nám tedy opravdová touha po celibátu, což může být například případ, kdy nám celibát vnucují jiní; jsme-li impotentní; nebo pokud se bojíme vyjádřit svou sexualitu, může být praktikování celibátu škodlivé. Zažijeme jen frustraci a vztek, protože se připravujeme o potěšení, po kterých hluboce toužíme. Tím, že se za takových okolností nutíme k celibátu, se můžeme dopouštět násilí na sobě a v konečném důsledku i na ostatních. Nezažíváme „vyšší chuť“, ale pouze způsobujeme více utrpení ve světě.

Skutečný celibát je tedy formou odříkání ve prospěch vyššího dobra. Místo toho, aby se jednalo o věc popírání nebo vyhýbání se, je odříkání otázkou toho, jak jsme k dispozici pro Boží službu.

z knihy Duchovní bojovník 2 📖

Převezměte zodpovědnost za hnutí Haré Krišna

15. září 2022, Krišna-Balarám
Mandir, Vrindávan

Sedím někde v první půlce Balarámovy síně. V té chvíli mi moc nedochází, že se náš pobyt ve Vrindávanu právě přehoupl do své druhé poloviny. Dny tady cválají závratným tempem.

Žalostná zpráva z 1. června tohoto roku mě zasáhla nepřipravenou, podobně jako ostatní duchovní sourozence a všechny další osoby, které Jeho Svatost Kadamba Kánana Svámí inspiruje. Nebylo to tak dávno, co náš Guru Mahárádž přicestoval do Česka a poctil nás svou návštěvou. Slyšet jeho ranní

džapu a později jeho naslouchání přednáškám Šríly Prabhupády ve mně nastartovalo do té doby mně neznámé zařízení, které mě denně pohánělo dělat vše nějak jinak. Lépe, pozorněji, s hezkou meditací. A s nadšením. Fungovalo to jako magnet. Někde uvnitř se mi začaly promítat vize dalších příležitostí společnosti našeho drahého duchovního mistra. Tak trochu jsem se nechala unést svými sny. Byly tak silné, že se ve mně držely i po „té zprávě“.

Představa konce byla (a stále je) nesnesitelná. Jak to? Teprve teď to začalo být sladké! A osobní! Snad není dne, abych se ve svých mod-

litbách neptala, co jen s námi bude. Víím však, že nechci promarnit ani minutu. Přišla jsem do Krišna vědomí, když mi bylo 37 let. Během pár let se mi změnil celý život. Schytila jsem průtrž milosti, o které se mi ani nesnilo. A jsem vděčná za to, že jsem si z lekce odnesla jasný návod, o němž se opíru pokaždé, když si nebudu vědět rady. Abych už ani na okamžik neztrácela čas.

Ze všech pokynů, které v ten den zazněly, jsem vybrala jen pár. Přednáška v plném rozsahu je k dispozici na YouTube, Telegramu apod.

Text byl pro potřeby časopisu zkrácen.

Mádhavalí déví dásí

Pokyny Jeho Svatosti Kadambly Kánany Svámího svým žákům

Prohlubte vztah se Šrílou Prabhupádou

Přečtete si dopisy Šríly Prabhupády, dnes jsou k dispozici. Nebyly vždy snadno dostupné. Tady ve Vrindávanu je měli. A každý den je na stole Šríly Prabhupády jiný dopis. Prostřednictvím těchto dopisů Prabhupáda řídil toto hnutí. Skrze tyto dopisy pochopíme, na co kladl Prabhupáda důraz a na co máme klást důraz my. Na to samé. Přestože se doba změnila, to, co bylo důležité v časech Prabhupády, je důležité i dnes.

Otevírejte chrámy a centra

Prabhupáda posílal své žáky, mladé lidi, do světa, aby otevírali chrámy v nových zemích. Byl bych moc rád, kdybyste otevírali chrámy. Kdybyste místo klasického zaměstnání raději šli do světa a otevírali nová střediska, spravovali je a z toho nějakým způsobem žili. Prostřednictvím chrámu se k vědomí Krišny mohou dostat tisíce lidí.

Chodte ven, přiveďte co nejvíce lidí

Stalo se z nás kongregační hnutí, máme spoustu vlastních programů.

Rozšířila se domácí setkání, kde je pizza, dort, někdy si na ně pozvete i svámího. Ale svámí se unudí k smrti, svámí totiž miluje revoluci! Svámí chce přitáhnout k vědomí Krišny davy lidí. Domácí programy jsou hezké, ale chodte i ven, rozdávejte knihy, kažte, rozšiřujte vědomí Krišny po celém světě.

Pořádejte festivaly

Festivaly mají velkou moc. Není to nic nového, fungovalo to vždy. Skvělá příležitost jak pro kázání nově přichozím, tak pro sdružování s přáteli. Inspiraci může být Indra-

djumna Mahárádž, který dělá velké festivaly. Festival je místo, kde se slaví Krišnovu jméno, Jeho sláva, zábavy, slavíme to, že můžeme být s oddanými.

Vytvořte si vztah k svatému dhámu

Vracejte se pravidelně do svatého dhámu. Udělejte z toho neodmyslitelnou součást svého duchovního života, abyste si vytvořili vztah k Májápuru a Vrindávanu. Nejde o vztah k vnějším rysům. Jde o intenzitu naslouchání, zpívání a vzpomínání na Krišnu.

Ve svatém dhámu je náš duchovní život intenzivnější. Krišna je oslavován na tolika místech! I my jsme daleko víc otevření k naslouchání. Vrindávan je místo, kde můžete prohloubit svou oddanou službu, číst, naslouchat od starších oddaných,

zapojit se do kirtanu a vše je intenzivnější. Tady si můžeme vybudovat základy pro naše duchovní aktivity. Vynaložte speciální úsilí, když jste na svatém místě.

Tapasja je součástí pobytu ve Vrindávanu. Postupně nás zbavuje mnoha umělých věcí, na které se běžně spoléháme. V důsledku toho jsme zde konfrontováni se svými připoutanostmi a jsme nuceni se jich zříci. Vrindávan přirozeně činí člověka odříkavějším.

Bydlel jsem tady. Dělal jsem zde službu. A nebylo to snadné. Bylo to těžké. Život nebyl tak uhlazený jako teď. Tehdy to tu bylo mnohem drsnější. A tak to chtělo hodně odhodlání nějak se prosadit. Ať už to byly zdravotní problémy, nebo jenom čelit tomu horku, překonávání překážek ve službě... Ať už to bylo cokoliv, tady jsem našel dost odhod-

lání a milosti, abych přijal sannjás a šel kázat. Takže vám přeji, abyste sem také vždycky přišli a duchovně udělali něco velmi vážného.

Musíte růst

Růst znamená, že musíme růst ve své vlastní duchovní praxi a jít do hloubky. Musíme růst v přebírání odpovědnosti za vědomí Krišny ostatních. V tom také musíme růst. A pokud nerostete, děláte něco špatně.

Zastavte se na chvíli a upravte okolnosti

Samozřejmě vím, že někdy jsou v životě těžká období a sotva přežíváme. A těm z vás, kteří se teď potýkají s problémy a sotva přežívají – dobře, přežívejte.

Ale sotva přežívat se nesmí stát životním stylem. Myslím, že je třeba

odvrátit se od boje a prostě si najít příznivější okolnosti. Někdy jsou okolnosti zdrcující, ale někteří lidé jsou zdrceni vždycky. A já pak říkám, počkejte chvíli a upravte okolnosti.

A jestli je pro vás tak těžké vy-pořádat se jen s materiální energií, přestěhujte se do chrámu a buďte pokorným služebníkem. Je to, jako byste se nemuseli starat o peníze. Dělejte nějakou službu. Život v chrámu je snadný. Śrīla Prabhupáda zařídil pro nás to, že existuje síť chrámů po celém světě, kde se život stává velmi jednoduchým.

Převzmete odpovědnost za hnutí Haré Krišna

Jste mými žáky, a tudíž po mně něco zdědíte. Taková je tradice. Jste v mé závěti. Takže to, co po mně zdědíte, je převzít odpovědnost za toto hnutí. Prosím, postarejte se o hnutí Haré Krišna. Hnutí Haré Krišna je trochu širší než jen samotný ISKCON. Je to hnutí Pána Čaitanji. Ať je kdekoli, postarejte se o něj. Rozšiřujte ho, ať vzkvétá a zvětšuje se.

To, co po mně zdědíte, byste měli správně investovat a expandovat. Ať už je to kázání, výuka, zpívání, řízení center... cokoliv to je, expandujte.

Když vedete kirtan, nehrajte jen na nástroje

Pokud dokážete hrát na nástroje a dělat krásné ozdoby s nástroji a také s hlasem, je to zábava. Ale vždycky říkám, že než hrát na nástroje, hraju „na lidi“. Ano, když jsem sám, tak zpívám opravdu složité melodie. Ale když jsem s lidmi, snažím se udržet melodie, které si mohou všichni zazpívat, aby se nikdo neztratil.

Snažím se, aby se zapojili všichni. Hrajte a zpívejte tak, abyste zapojili lidi víc, nejen přimět je

ke zpěvu. Ve svých kirtanech se snažím lidi přivést nad tělesnou úroveň. Snažím se je vzít někam do prostoru, kde zapomenou, že mají tělo, a začnou skákat jako blázni. Druhý den si všimnou, že mají nohy. Snažím se, aby lidé zapomněli na hmotný svět. Nic nezůstane, jen Svaté jméno.

Nyní existují různé způsoby, jak to dělat podle různých povah a různých stylů. My všichni máme různé povahy a různé styly. Takže mějte svůj styl. Ale některé principy přivádějí lidi a prostě je pohlcují do zpívání. Pokud vedete kirtan, tak to zdědíte po mně.

Udělejte něco speciálního, abych si vás zapamatoval

Měl jsem jednou sen o mém duchovním učiteli. V tom snu si můj guru nepamatoval moje jméno. Hrozně mě to mrzelo.

Za celé ty roky jsem vám dal spoustu jmen. Je jich tolik, že si je všechny nepamatuji. Je na vás, abyste udělali něco výjimečného, a raději něco dobrého (smích), abych si vaše jméno zapamatoval.

Být jen oddaným nestačí

Studujte Pisma. Byl bych rád, kdyby se každý ponořil do studia Bhakti Śāster. Nedá se srovnávat

studium o samotě, nebo studium pod vedením zkušených učitelů a pronikání do hloubky Pišem. Můžete tyto knihy číst stokrát sami, a stejně nezískáte to, co můžete získat v řádném učení od zkušených vaišnavů.

Můžete využít výuková centra zde ve Vrindávanu, Góvardhanu nebo v Májápuru.

Navazujte spojení s áčárji. Vrindávan je místo šesti Gósvámích. Měli bychom vědět, kdo jsou, jaké knihy napsali. Musíme o nich číst, poznat je, vydat se na místa s nimi spojená. Jsou to stavební kameny naší duchovní praxe.

Pouze zpívat 16 kol a dodržovat regulativní principy nestačí, je to jen velmi tenká vrstva. Když jsme hluboce spojení s Gósvámími, s poznáním, které nám dávají, a s příkladem jejich osobností, pak získáme mnohem větší hloubku. Rozšířte všude tradici, kterou nám přinesli Gósvámí.

Založte a rozvíjejte komunity

Prabhupáda měl úžasnou vizi. Nový Májápur, Nový Vrindávan, Gítá Nágari. Prabhupáda řekl, že může být mnoho Gítá Nágari.

I když jste to už zkoušeli a nevyšlo to, zkuste to znovu. Chybami se učíme. Spojte se a založte komunitu.

Mějte vizi, kam směřujete se svým životem

Čas běží dál. Zestárl jsem. A mnozí z vás, které znám už mnoho let, jste také zestárlí. Právě se na mě díváte, ale já se dívám na vás. Vypadáte v těchto dnech dost staře. Ne tak, jak jste vypadali kdysi. A ano, zpomalujete. Ztrácíte. Co s tím?

Materiálně je to náš osud. Materiálně projdeme šesti proměnami.

Něco vzniká, rosteme, něco vzkvétá, přijde nějaký vedlejší produkt. Něco uděláme, něčeho dosáhneme. A pak z nás začne ubývat. V této fázi je čas zjednodušit život. Nechat se pohltit, dokud to ještě jde, než začnete senilnět.

Chtěl bych, abyste měli životní vizi. To znamená, že se podíváte na celý svůj život a řeknete si: „Kam směřuji?“ To je to, co bych si přál. Ne jen žít a přežívat ze dne na den, ale chtěl bych, abyste přemýšleli o tom, kam směřujete se svým životem. A bylo by lepší, kdyby to bylo do duchovního světa.

Koho berete s sebou? To je otázka. Každý máme jinou povahu. Někteří se rádi učí. Někteří rádi zpívají. Někteří jsou velmi vášniví a rádi něco dělají. Takže ať už je to cokoli, zapojte to. Zapojte to ale tak, abychom rozvíjeli soucit. Chci vidět soucit s podminěnými dušemi. Chtěl bych, aby moji žáci byli velmi soucitní a laskaví. Chtěl bych, aby byli oceány milosti.

Rád bych, abyste všichni našli nějakou inspiraci. 🙏

Bez žen by většina mužů byla v bryndě

Rád bych mluvil o tématu, které je velmi důležité pochopit, a pro muže to může mít opravdu velký přínos.

Mluvil jsem kdysi s jedním oddaným, který se potýkal s depresemi a procházel těžkým obdobím svého života. Nyní je na tom lépe, ale stále má nějaké problémy, a jeden z nich je vztah se ženou, kterou si zatím ještě nevezl, a nevyvíjí se to dobře. A on mi řekl, že si uvědomuje, že je to proto, jak se k ní chová. Jeho chování k ní není úplně pěkné a potřebuje s tím něco dělat. Velice dlouho mu říkala, že pokud své chování nezmění, odejde od něj. Vždy jí slíbil, že se změní, ale nikdy toho nebyl schopen. Neustále jí zraňoval a nebyl schopen mít s ní zdravý vztah. Teď mu dala poslední šanci. A já mu řekl: „Jestli tě opustí, zase upadneš do deprese.“ Dal mi za pravdu.

Tohle je zajímavé, řekl jsem tomu muži. V Písmech čteme, že žena je příčinou spoutanosti, ale tady vidíme, že příčinou připoutanosti se stane tehdy, když odejde! A když zůstane ve tvém životě, bude příčinou rovnováhy, stability a ukotvení!

Oba jsme se tomu začali smát. Ne pro tu ironii, ale proto, že v ISKCONu obvykle o ženách tímto způsobem nemluvíme, přestože Prabhupáda to dělal.

Musíme uznat, že všem těm mužům v našem hnutí, kteří potřebují být ženatí, se bez žen zkrátka nebude dařit dobře, protože jsou to ženy, které tvoří stabilitu v jejich životech.

Vidím to znovu a znovu všude. Muž, který je nestabilní, zažívá v životě často zmatek, není ukotvený, nestará se o sebe dobře a podobně, tak když se ožení, jde obrovsky nahoru, jeho život se začne zlepšovat. Stane se klidným, vyrovnaným, zodpovědnějším a stabilním. To se děje velmi často.

A je zajímavé, že v ISKCONu o těchto věcech moc nemluvíme. Obyčejně se mluví o negativních věcech, jak jsou ženy více připoutané, stále něco chtějí, jsou více materialistické, nebo jsou méně tohle, méně tamto. Pro nás jako pro společnost není zdravé si takto vykládat pozici žen. Místo toho je nutné přiznat si a pochopit to, že zkrátka většině mužů v ISKCONu se bez žen nikdy nebude dařit dobře. 🙏

Certifikované kurzy Bhakti šástri & žákovský kurz

**Bhagavad gítá,
Nektar oddanosti,
Nektar pokynů
a Šrí Íšópanišad**

Kurz povede Tírhakara dás, který vyučuje Bhakti šástri více než deset let, například v Indii, Indonésii, Turecku a USA.

Pro více info:

Mob./Whatsapp/Telegram/
Signal: +420 736 147 292
Email: tirthakara@gmail.com
Facebook: Tírhakara
Tomas Klemenc

HRÁT (SI) PRO KRIŠNU

Šríla Prabhupáda chtěl, aby si naše děti hrály takovým způsobem, jaký prohlubuje jejich vědomí Krišny. Neměl rád hračky nebo hry, které vedou k zapomínání na Krišnu. Chtěl, abychom dětské sklony k hravosti zaměstnali raději tak, že své děti budeme povzbuzovat, aby při svém hraní následovaly Krišnovy zábavy – aby si hrály na matku Jašódu nebo Nandu Babu, na pasáčky v lese nebo na demony jako Aghásura, kteří útočí na Krišnu.

Co se týče hraní si doma, Prabhupáda preferoval, aby děti při hře improvizovaly s běžným zařízením domácnosti, jako jsou misky a lžice, stejně, jak to po staletí dělaly děti v přirozených kulturách. Neměl rád hry, které přetěžují dětský mozek a přivedou dítě do úzkostného stavu. Šríla Prabhupáda píše: „Ne, že bychom jim měli dát spoustu her na hraní, tyto takzvané vědecké metody učení jsou umělé, zbytečné a já v zásadě nemám mnoho důvěry v tento montessori systém nebo

jakýkoliv jiný podobný systém vyučování. Tvoje myšlenka mít oltáře, kde by se děti mohly cvičit v uctívání Božstev, je velmi pěkná.“ (Dopis Satjabhámé dásí, 28. února 1972)

Velké duše ve hře

Měli bychom naše děti povzbuzovat, aby napodobovaly Krišny si vědomý životní styl následováním příkladů velkých duší, jako byl Mahárádž Paríkšit, Uddhava a Mírání Bání. Šrímad-Bhágavatam (2.3.15) nám říká: „Mahárádža Paríkšit, vnuk Pánduovců, byl velkým oddaným Pána od samotného dětství. Ještě si hrál s hračkami, a již uctíval Pána Krišnu tak, že napodoboval uctívání rodinného Božstva.“

Když děti budou hrát hry, které mají ve svém centru Krišnu, brzy zjistíme, že na Krišnu vzpomínají neustále. Šríla Prabhupáda píše o svém vlastním dětství: „Šríla Džíva Gósvámí v této souvislosti poznamenává, že každé dítě, kterému bude dáno už v nejtějším dětství ponětí o Pánu, se jistě stane velkým oddaným Pána, jako byl Mahárádža Paríkšit. Ne každý má to štěstí jako Mahárádža Paríkšit, aby mohl vidět Pána v lůně své matky, ale rodiče

mohou svému dítěti takové štěstí dát, pokud si to přeje. V mém vlastním životě se odehrála podobná věc. Můj otec byl čistý oddaný Pána, a když mi bylo zhruba pět let, daroval mi malá Božstva Rádhy a Krišny. Společně s mojí sestrou jsme napodobovali obřady z nedalekého chrámu Rádhá Góvindy a takto jsme si jako děti hráli. Díky častým návštěvám tohoto chrámu a napodobováním tamních obřadů s mými Božstvy na hraní se u mě vyvinula přirozená náklonnost k Pánu.“ (ŠB 1.12.30, význam)

Otec Šríly Prabhupády mu také pomohl přestavět starý vozík a Prabhupáda tak zažil spoustu zábavy při oslavách Ratha játry se svými přáteli. Prahlád Mahárádž neměl vůbec zájem o hry, které se nevztahovaly ke Krišnovi. Šrí Uddhava si během svého vlastního dětství také hrál s panenkami Krišny a napodoboval rodinné uctívání Božstev (viz ŠB 3.2.2).

Prabhupáda řekl, že nejlepší způsob, jakým si děti můžou hrát, je dělat cokoli, co dělají starší lidé doma, v chrámu nebo v gurukule. Jinými slovy, když zpíváme, tančíme, vaříme nebo uctíváme Božstva, děti by tyto činnosti měly napodobovat. Když si děti hrají venku, můžou napodobovat vaření tak, že z modelíny nebo bahna vyrobí purí, čapátí, sladkosti a rýži. Uvnitř mohou v koutku kuchyně používat kuličku pšeničného těsta.

Šríla Prabhupáda vysvětluje: „Měli bychom je učit jen dělat totéž, co dělají starší, to je vstávat brzo, mýt se, navštěvovat mangala áratí, číst naši literaturu, zpívat, chodit na

sankirtan a tak, a kromě toho trochu základního vzdělání, abecedu, matematiku, zeměpis, historii, to je vše. A malé děti učit, aby si hrály hry na Krišnu: jedno dítě je kráva, další je pasáček, jdou do lesa, tam jsou démoni, Krišna ty demony zabije, takhle; tímto způsobem nechte děti hrát si na Krišnu, potom se zúčastnit áratí, potom se naučit trošku akademických základů, potom si zase hrát, potom mějte kirtan, pak trošku učení a tím, že jejich činnosti budete pořád udržovat takhle pestré, děti neztratí zájem a svou pozornost budou vždy zaměřovat směrem ke Krišnovi.“ (Dopis Girirádžovi dásovi, 30. července 1972)

Pokud se tedy sami obklopíme oddanou službou, naše děti si pak také budou hrát napodobováním různých druhů oddané služby. Když jim je méně než pět let, můžeme koupit různé měkké hračky, které jsou mírumilovné a duchovní – například panenky nebo figurky Krišny, raději než elektronické hračky, které prohlubují ztotožnění se s tělem a rozrušují mysl. Jak děti stárnou, už hračky tolik nepotřebují a jejich hravé tendence můžeme skvěle zaměstnat v nějaké praktické službě, jako jsou domácí práce, uctívání Božstev nebo hraní rolí v divadelních hrách s duchovní tematikou. Pro děti také může být velkou zábavou pomoc rodičům při

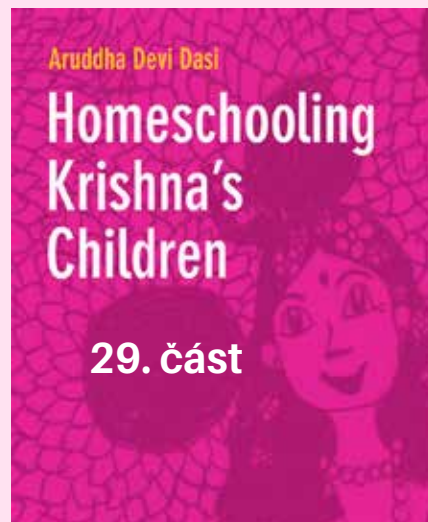
údržbě domácnosti a s kazatelskými činnostmi.

Účast v kolektivních sportech

Co se týče kolektivních sportů, Prabhupáda nepovoloval výrazně soutěživé hry, ale zmiňoval sporty jako běhání, plavání, zápasení a pouštění papírových draků.

Mnoho rodičů se mě ptalo, zda by se děti měly věnovat organizovaným týmovým sportům, jako je fotbal nebo baseball. Fyzická aktivita je důležitou součástí života dítěte, činnosti ale musíme pečlivě vybírat, abychom zajistili, že prostředí a společnost budou pro děti příznivé. Někteří rodiče přihlásí své děti na tolik sportů, že děti pak nemají čas ani energii na duchovní činnosti. Šríla Prabhupáda tomu říkal „přehnané úsilí“, které vede k zapomínání na Krišnu.

Znám jednoho chlapce vzdělaného doma, jehož matka je oddaná, ale otec není. Tito rodiče se nemohou shodnout na tom, jakým sportům by se jejich syn měl věnovat a jakým ne. Otec nakonec trval na tom, aby jeho syn vstoupil do fotbalového mužstva a dvakrát nebo třikrát týdně chodil na tréninky. Jenže po nějaké době v týmu se chlapci zhoršily známky a jeho duchovní nadšení opadlo. Navíc na hřišti pochytil neslušnou mluvu

i chování a byl vystavený všem možným rozhovorům ostatních dětí, jejichž tématem byly vztahy s opačným pohlavím.

Jedna dívka, kterou znám, čelila obrovskému tlaku svých rodičů na to, aby měla výborné výsledky v plavání. Byla vždycky vyčerpaná a na duchovních programech usínala. Její trenér a přátelé se ji neustále snažili přimět k jedení masa, aby tak získala větší výdrž.

Aby se dětské tělo a mysl mohly zdravě rozvíjet, potřebují děti spoustu pohybu, ale toho se dá dosáhnout způsobem vědomým si Krišny. Když jsem své děti vyučovala doma, také jsem se bála, že jim nedopřávám dostatek pohybu, takže jsem je přihlásila do městského fotbalového týmu. Po několika měsících jsme toho ale nechali, protože na hřišti a v šatnách se mluvilo velmi vulgárně. Nezdálo se, že by mým dětem odchod z týmu nějak vadil. Místo toho začaly chodit jednou týdně do místní YMCA na plavání. Kromě toho byly fyzicky aktivní při různých druzích služeb v našem kazatelském centru. Potřebovali jsme pomoc při uklízení, vaření, uctívání Božstva, péči o oddané, rozdávání knih a ve spoustě dalších oblastí. Všechny tyto činnosti byly pro děti jako hra. Bavily je a děti zažívaly pocity úspěchu

a hrdosti. A také se naučily mnoho dovedností, které se dají použít ve službě Krišnovi.

Znovu o drahých hračkách

Jak je to s počítačem a videohrami? Pokud jsou naše děti pohroužené do počítačových her nebo videoher, znamená to, že nejsou správně zaměstnané. Videohry jsou škodlivé fyzicky, psychicky i duchovně – jak jsme už probrali v jiných kapitolách.

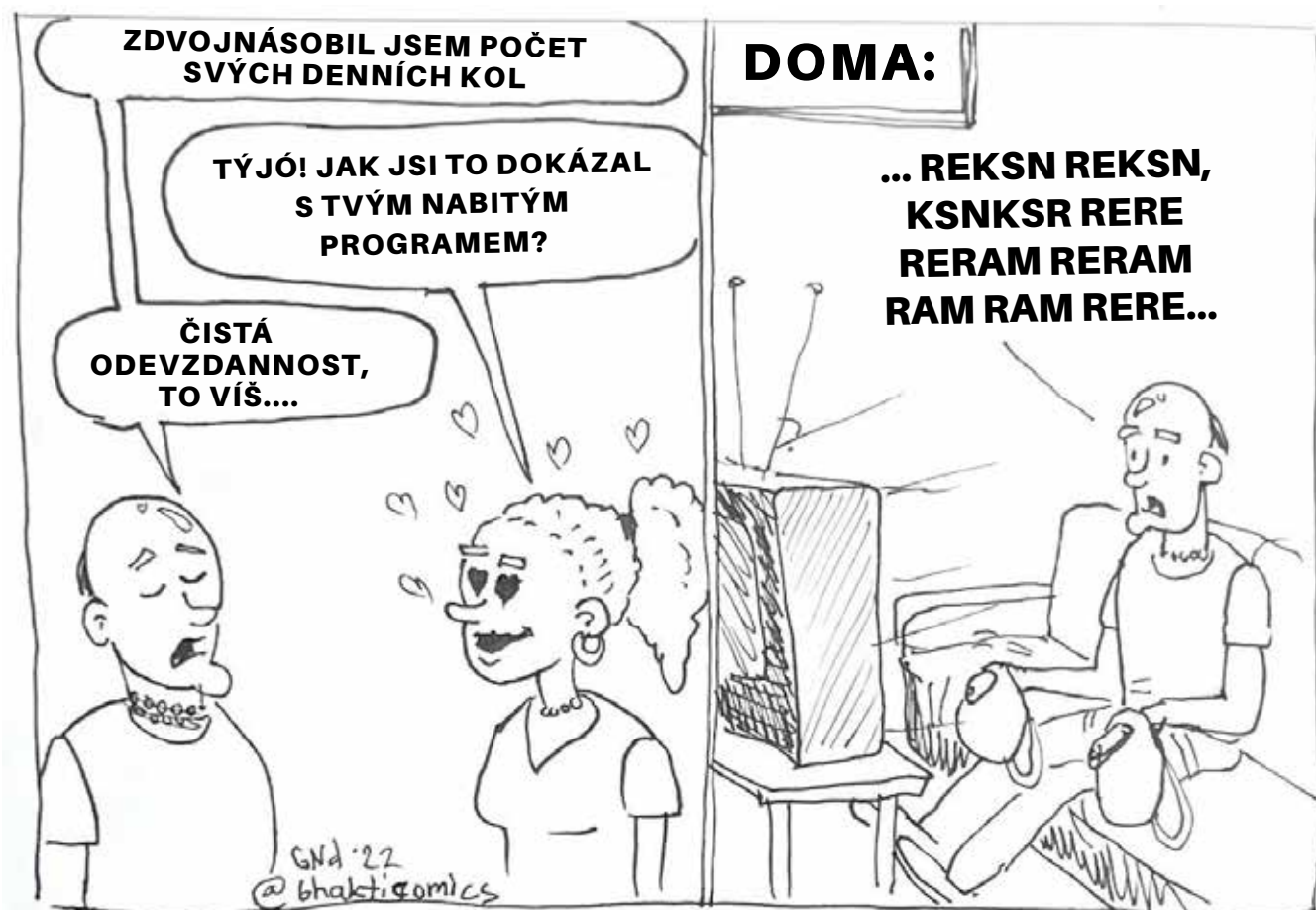
Jak se bavit doopravdy?

Krišny si vědomá zábava je odlišná od té běžné, světské zábavy. V jednoduchém aktu každodenní návštěvy večerního áratí je tolik radosti! Všimli jste si, jak během áratí děti vždycky skáčou a tančí, zatímco se je dospělí snaží udržet pod kontrolou? Taková jednoduchá, čistá zábava. Když děti hrají divadelní hry, mají možnost ztvárnit své role s energií, hlasitě se vyjádřit jako démoni, jako Pán Krišna nebo jedna z Jeho inkarnací. Nedávno

jsme v Boise měli divadelní hru na oslavu dne zjevení Pána Nrisimhadéva a děti měly příležitost hrát velké množství rolí. Jeden dospívající chlapec hrál Pána Nrisimhadéva a s radostí vytáhl Hiranjakašipua na svůj klín a předstíral, že ho trhá na kusy. Desetiletá dívka hrála roli Prahládovy matky, ve které mohla ztvárnit svou vizi ustarané maminky. Šestiletý chlapec v roli Prahláda se cítil být chráněn Pánem. Zkoušky na divadelní představení obvykle probíhají týdny a během tohoto času mohou děti své hravé sklony zaměstnávat tak úžasnými způsoby. Děti, které jsou zaměstnané takovýmto způsobem, neprahnou po umělosti hraček nebo světském požitku z videoher a po hraní si v nereálném prostředí. V našem centru jsme za posledních dvacet let měli divadelních her nepočítaně a rodiče říkají, že během období, kdy se hra nacvičuje, jejich děti nemyslí vůbec na nic jiného.

Naše děti také můžeme zapojit do festivalů a uctívání Božstva.

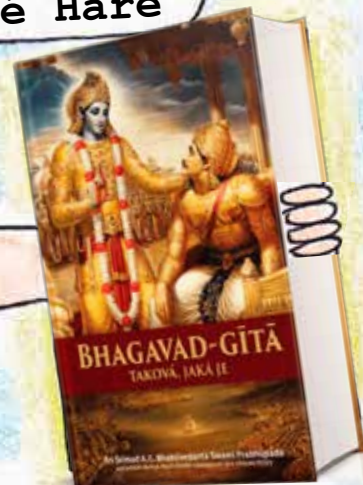
Šríla Prabhupáda jako dítě zorganizoval festival Ratha játrá se svými přáteli ze sousedství. Když je v Boise Snána játrá, necháváme děti, aby pro Džagannátha navlékaly girlandy ze sušeného ovoce a aby pro Něj ušily šaty na koupání. Máme úklidový den, kdy každý přijde s rukavicemi, aby utíral prach a vytíral podlahu. Už týdny před Ratha játrou se několik dětí zapojuje do stavby vozu – podávají svým rodičům různé věci nebo pomáhají s malováním. Jiné děti pomáhají s výzdobou nebo při balení arašídů, rozeinek a slunečnicových semínek na rozdávání. Letos jeden malý, čtyřletý chlapec neustále někoho žádal o službu a napodoboval ostatní oddané. Jeho starší sestra zase z faktů, která si vyhledá v knížce Krišna, vyrábí Krišny si vědomé kvízy. Takový způsob hry může úplně pohltnout dětskou mysl. Zapojení ve službě Krišnovi je tak povznášející, že uspokojí všechny dětské smysly. 🙏

JAK SLAVÍTE VÁNOCE?

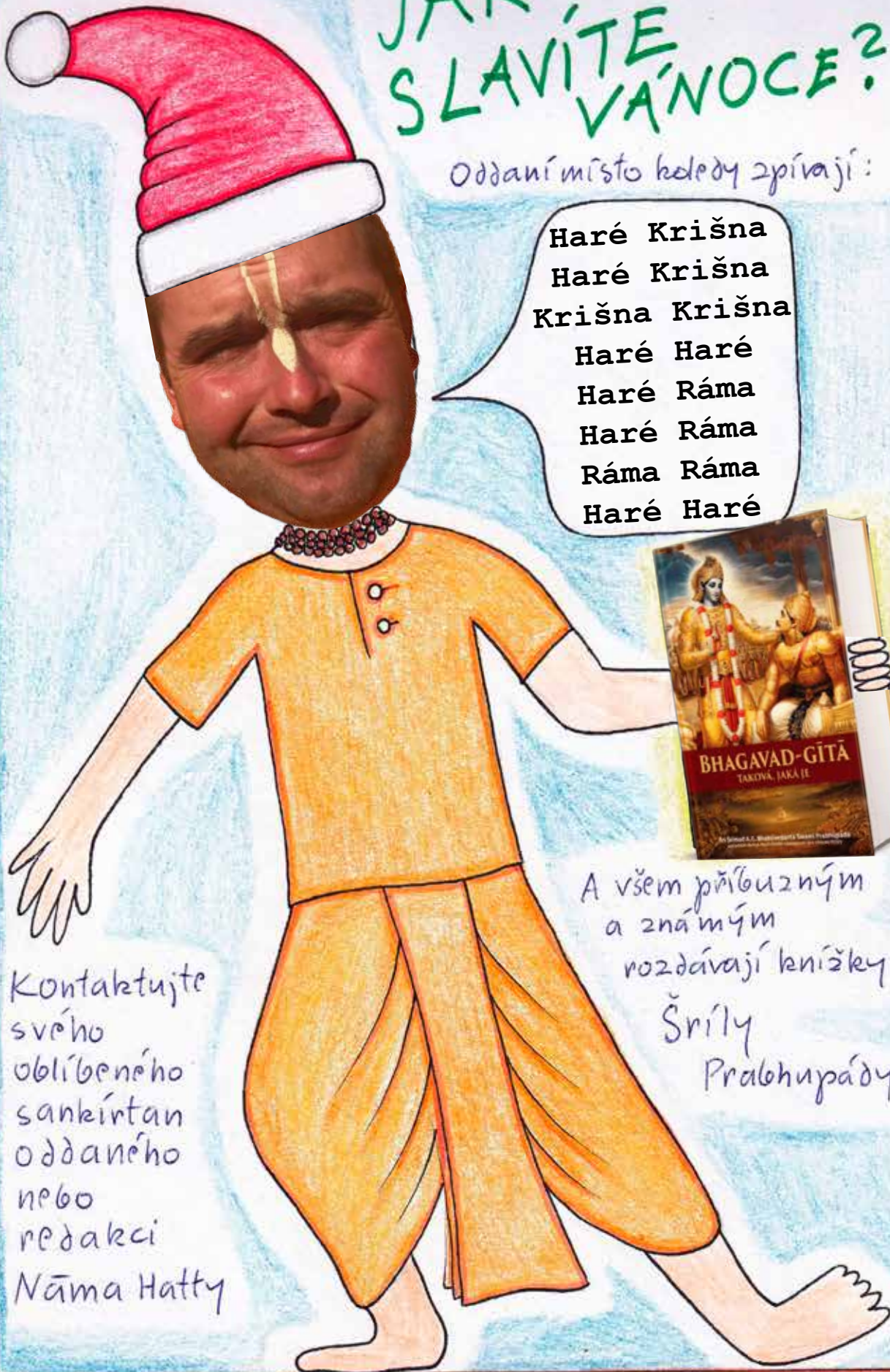
Oddaní místo koledy zpívají:

Haré Krišna
Haré Krišna
Krišna Krišna
Haré Haré
Haré Ráma
Haré Ráma
Ráma Ráma
Haré Haré

A všem příbuzným
a známým
rozdávají knížky
Šríly
Prabhupády

Kontaktujte
svého
oblíbeného
sankirtan
oddaného
nebo
redakci
Nāma Hatty

Mohla by se královna Alžběta stát oddanou?

Toto je pro ty, kteří by se mohli ptát, kam míří královna Alžběta II. Podle času, kdy opustila své tělo, se chystá znovu přijmout tělo člověka. Bude to žena. Někteří lidé, kteří jsou si vědomi zla koruny, by si mohli myslet, že bude poslána do pekla, ale Krišna má širší pohled, protože zná historii duše život za životem.

Královna bude mít ve skutečnosti šanci stát se oddanou. A možná, že této zlaté příležitosti využije. Její příští život bude životem odříkání – bez ohledu na cokoli. A bude mít zase dlouhý život. Znovu se narodí v Anglii. Bude docela šťastná a spokojená a bude mít hezkou rodinu. Nebude chudá. Zdá se, že její dobrá karma se ještě nevyčerpala a že jí Šrí Krišna dává další šanci stát se oddanou. A pokud se někteří oddaní pomodlí za spásu její duše, může se to stát pravdou.

Oddaní by se neměli stát obětmi nenávisti ani lásky založené na nějakých materiálních předpokladech, jako je politika. Oddaný je tedy vždy milostivý a modlí se za každou duši, aby se mohla povznést a stát se oddaným Pána Šrí Krišny, Nejvyšší Osobnosti Božství.

Královna zjevně vykonala ve svých předchozích životech obrovské množství zbožných činností, aby mohla získat své postavení. Ale v tomto životě byla v podstatě „lapaná v pasti“ nefunkční monarchie postížené Kali jugou. Byla spíše obětí než skutečnou královnou a do značné míry si ani nemohla naplno užít veškerého svého bohatství, protože byla uvržena do nesmyslných pravidel a předpisů, které její postavení vyžadovalo.

Tímto způsobem vlastně nemohla plně využít zbožných činností, které nashromáždila v předchozích zrozeních. Díky tomu má stále v zásobě dobrou karmu. Ale člověk je odsouzen k záhubě, pokud nevyužije své dobré karmy k tomu, aby si uvědomil Krišnu. ☪

Neúspěšný jógi se po mnoha letech života plného požitku na planetách zbožných živých bytostí narodí v rodině ctnostných či vznešených a zámožných lidí.

Bg. 6.41

Autorka je astroložka a toto je její osobní náhled dle výpočtů z postavení hvězd.

Královská cesta

Z reality únik hledá
chudák neví kudy kam
poušť nikomu vodu nedá
oáza však nadosah

Haré Krišna Haré Krišna
Krišna Krišna Haré Haré
Haré Ráma Haré Ráma
Ráma Ráma Haré Haré

Srdce jako zrcadlo jest
prachem, špínou zakryté
zvukem božským očistí se
zlato z bláta povstane

Konec bude s trápením vším
jako páře nad hrncem
nemoc, stáří, smrtka bledá
nemaj' mě už ve spárech

Kočár těla duši veze
do škarpy či do nebe
koně diví co smysly jsou
nesmí kálet na tebe

Nebud' hloupý uzdu vezmi
na cestu jed' královskou
do údolí slzavého
nikdy se už nevracej

ÁJURVÉDA

PRO 21. STOLETÍ

2. část

Základní principy

V minulém čísle jsme se dozvěděli něco o původu a historii ájurvedy. Nyní se již můžeme obrátit k jejím praktickým základům.

Pro ájurvědu je typické tzv. tridóšické pojetí fungování každého jedince. To je založené na třech „principech“, tzv. dóšách, kterými jsou váta, pitta a kapha. Dóša v překladu znamená doslova „to, co se odchyluje“. Je

to organizující energie nebo princip. Každá z těchto dóš zahrnuje vždy dva z hmotných elementů, kterými jsou země, voda, oheň, vzduch a éter (prostor). Z toho pak vyplývají i jednotlivé vlastnosti (tzv. guny) těchto dóš.

Váta je energie pohybu, zahrnuje elementy éter a vzduch. Z toho vyplývají i její základní vlastnosti, jako je lehkost, chlad, suchost, drsnost, pohyblivost, jemnost a čírost.

Pitta je energie ohně a tepla, stará se o přeměnu energie (např. trávení). Zahrnuje elementy oheň a vodu. Její základní vlastnosti jsou horkost, pronikavost, lehkost, olejnatost, pohyblivost a tekutost.

Kapha je energie soudržnosti, která vytváří pevné struktury v těle a hlen. Zahrnuje elementy vodu a zemi. Pro tuto dóšu je charakteristická těžkost, pomalost, chladnost, olejnatost, hladkost, tekutost, měkkost, nepohyblivost, hrubost a přilnavost.

Jednotlivých vlastností dóš je dvacet a tvoří deset protichůdných dvojic:

- těžký - lehký
- pomalý, tupý - ostrý, pronikavý
- chladný - horký
- olejnatý - suchý
- hladký - drsný
- měkký - tvrdý
- pohyblivý - nepohyblivý (statický)
- jemný - hrubý
- čirý - přilnavý (lepkavý)

V každém jedinci jsou zastoupeny všechny tři dóši v individuálním poměru a vytvářejí tak fyzickou i psychickou jedinečnost každého z nás. Navíc se tento poměr aktuálně mění v každém okamžiku v závislosti na momentálních podmínkách fungování jak vnějších

(počasí apod.), tak vnitřních (psychický stav, strava atd.). Abychom byli dle ájurvedy zdraví, je třeba, abychom udržovali takový poměr, který je co nejbližší našemu přirozenému nastavení (stav, který máme v době narození).

Jak regulovat dóši?

Z přehledu vlastností jednotlivých dóš je zřejmé, že každá má určité vlastnosti, které jsou protichůdné k vlastnostem těch dvou zbývajících, a tudíž na danou dóšu lze nejlépe působit právě přes tyto vlastnosti. Pokud budeme chtít zvýšit tuto dóšu, budeme ve svém životě zvyšovat tyto vlastnosti, a to

přes činnosti, potraviny apod., které tyto vlastnosti mají, a vyhýbat se těm, které mají protichůdné vlastnosti.

Naopak, pokud budeme tuto dóšu chtít snížit, budeme zvyšovat ve svém životě ty činnosti, potraviny apod., které mají vlastnosti právě protichůdné, a vyhýbat se těm, které jsou charakteristické pro danou dóšu.

Např. pokud převažuje pitta a je potřeba ji snížit, zařazujte co nejvíce ochlazující

Rozvoz vegetariánského jídla

V Plzni a blízkém okolí

- +420 604 279 299
- @bistrotulasi
- /BistroTulasi
- bistrotulasi.cz
- rozvoz@bistrotulasi.cz

činnosti (např. studená sprcha, pobyt v chladu, koupání v chladné vodě, ale i relaxace, meditace apod.) a jezte takové potraviny, které ochlazují, a do jídla přidejte ochlazující koření. Také se co nejvíce vyhněte činnostem a potravinám, které zahřívají. Tímto způsobem pracujte s jednotlivými vlastnostmi dóš tak, abyste dosáhli požadovaného efektu – snížení nebo zvýšení vlivu dané dóši ve svém těle.

Ovlivňování působení jednotlivých dóš na náš organismus není tedy zas taková věda, ale chce to mít trochu přehled v tom, které činnosti a potraviny mají danou vlastnost, přes kterou chceme danou dóšu ovlivňovat. Nejlepší je vybrat si jednu, max. tři základní vlastnosti každé dóši a na ty se zaměřit. Pro pittu je to zejména horkost a pohyblivost, pro vátu chladnost a suchost a pohyblivost, pro kaphu je to těžkost, pomalost a olejnatost.

Příště si probereme, jaké činnosti a potraviny tyto vlastnosti mají výrazné, a hodí se tak k ovlivňování jednotlivých dóš. 🌿

JÍDLO PRO VŠECHNY

*dživé dajá námé ruči
vaišnava sévana
iha chára dharma náhi
šuna sanátana*

„Slyš, Sanátane! Laskavost ke všem živým bytostem, chuť ke Svatému jménu a služba vaišnavům - kromě toho neexistuje žádné jiné náboženství.“
Tento citát od Šrí Čaitanji Maháprabhua je jedinečným vodítkem k pokroku na cestě duchovního života a k rozvoji skutečného vědomí Krišny.

A nebyt bezmezného soucitu Šríly Prabhapády, zakladatele Mezinárodní společnosti pro vědomí Krišny, ke všem živým bytostem, který se řídil učním Šrí Čaitanji Maháprabhua, tak by dnes ve světě nebylo vědomí Krišny tolik rozšířené.

Mnohdy však lidé ještě nejsou připraveni, ať už z jakýchkoliv důvodů, přijmout ihned vědomí Krišny a o to větší soucit a trpělivost potřebují. Skutečný vaišnava nedokáže snášet utrpení ostatních živých bytostí a přesně to můžeme vidět na životech nejen Šrí Čaitanji Maháprabhua nebo Šríly Prabhu-

pády, ale i na životech ostatních předcházejících áčárjů. Je to jen a jen jejich milost a zplnomocnění, že se i my tady v dnešní době můžeme zapojit do tohoto láskyplného procesu obdarovávání a soucitu.

Medyka

Když Lóka Sáranga prabhu na vlastní oči viděl na hraničním přechodu mezi Polskem a Ukrajinou v Medyce zástupy válkou zubožených, hladových a nešťasných lidí, převážně žen a dětí, kteří nevěděli, co se s nimi teď bude dít a jakým dalším směrem se jejich životy budou ubírat, i on si uvědomil, že je součástí něčeho většího, a že nyní, víc než kdy jindy, je potřeba projevit „dživa dajá“ - soucit ke všem živým bytostem.

A právě tady, téměř uprostřed války na přelomu února a března 2022, kdy se v mrazivých podmínkách snaží několik oddaných ve spolupráci s anglickým „Food for all“ vařit a rozdávat jídlo těmto nebohým duším, vzniká první myšlenka pokračovat s tímto rozdáváním nadále i tady v Čechách. Toto je prvopočátek českého „Jídlo pro všechny“.

70 tisíc!

Nyní, téměř po tříčtvrtěročním fungováním tohoto projektu, jsme již rozdali více než 70 tisíc porcí teplého jídla. A to nejen utečencům z Ukrajiny, ale také dalším lidem v nouzi, kteří si takový „luxus“, jako je teplá strava, bohužel nemohou dovolit. A jak se nám to podařilo? Vlastně ani sami moc nevíme. Věci se prostě dějí... ta milost je tak obrovská, že si to ani sami nedokážeme představit, a jen se snažíme to celé nepokazit.

Nyní už dokonce spolupracujeme s největšími neziskovými organiza-

kuchyně. Za možnost sdílet současné prostory bistra Mádhava jsme sice neskonale vděční, ale je čas se posunout zase dál.

A stejně tak, jako je nekonečné množství porcí, které ještě můžeme rozdat, je i nekonečné množství osob, které se do tohoto projektu mohou začlenit. Možná ne hned nebo zítra, ale ta vize tady je. A pokud již nyní víte, že se vám tento projekt líbí a že je blízký vašemu srdci, neváhejte nás kontaktovat a můžeme společně třeba začít budovat novou velkokapacitní kuchyň pro rozdávání jídla (prasádam) všem bez rozdílu.

Nechť vás Bůh vede!

www.jidloprovsechny.cz

cemi v ČR a s Magistrátem hlavního města Prahy, za jejichž podporu a spolupráci jsme samozřejmě velmi vděční. Ale stále se snažíme myslet na to, že jsme jen nepatrnými služebníky „Boží milosti“.

Nová kuchyň

Ale jedno už víme teď – můžeme a chceme rozdávat mnohem a mnohem víc. A proto se nyní zabýváme myšlenkou pořízení vlastní

Cuketové pickles

KOŘENÍ:

- 1 pl kurkumy
- 4 pl bílé hořčice
- 2 pl hnědé hořčice
- 1 pl mletého sušeného chilli (nebo dle chuti)
- 2 pl řeckého mletého sena
- 1/2 pl sušeného fenyklu
- 1/2 pl mletého pepře

SMĚS:

- 200 g rajčatového protlaku
- 1,5 dl oleje
- 1 kg cukety (zbavené semen a nastrouhané nahrubo)
- citronová šťáva (1 větší nebo 2 malé citróny)
- 3 pl cukru
- 1/4 kg červené čočky (syrové, nahrubo mleté)
- (pl = polévková lžíce)

Recept poskytl
bhakta Kamil Marek

POSTUP:

Fenykl a obě hořčice rozbijte v hmoždíři nahrubo. Všechno koření orestujte na mírném plameni. Poté přidejte protlak a opět lehce orestujte. Do připravené směsi přidejte cukr a promíchejte. Vypněte sporák, přidejte nastrouhanou cuketu, osolte, nalijte citronovou šťávu a přidejte nahrubo mletou červenou čočku.

Celou směs nechte vychladnout a přendejte do sklenic. Plné sklenice zalijte malou vrstvou oleje (cca 1 cm), aby byl obsah sklenice hermeticky uzavřen. Poté můžete i zavařit.

S láskou a oddaností obětujte Šrí Krišnovi